CER SENIN

Revista Forţelor Aeriene Române

Nr. 2 (103) ◆ 2009

www.roaf.ro/ro/cersenin

PER ASPERA AD ASTRA

Revistă editată de Statul Major al Forţelor Aeriene

CONSILIUL EDITORIAL AL REVISTEI "CER SENIN"

Preşedinte
general de flotilă aeriană VIRGIL RISTEA
e-mail: vristea@roaf.ro

Membri
colonel conf. univ. dr. Silviu POPESCU
e-mail: popescu@roaf.ro
comandor dr. Alexandru-Petru GĂLUŞCĂ
e-mail: agalusca@roaf.ro

Redacţia

Redactor-şef:
căpitan-comandor ŞTEFAN POPA;
e-mail: pstefan@yahoo.com

Secretar de redacţie:
căpitan MIRCEA BARAC;
e-mail: mircea_barac@yahoo.com

Redactori:
plutonier-major SORIN SĂFTOIU;
jurnalistul@gmail.com
DUMITRESCU DORINA-ŞEILA;
e-mail: seila.dorina.dumitrescugmail.com

Procesare texte:
LEANA TUDORAN;
e-mail: leni_tudoran@yahoo.com

Tehnoredactare:
LUCIAN TEODORESCU;
e-mail: teoluci1950@yahoo.com

Fotoreporter:
ADRIAN SULTĂNOIU
e-mail: adiuss2000@yahoo.com

Coperta I – Aspect din timpul desfăşurării exerciţiului "STRIKE LANCE 2009"
Coperta IV – Vizita elevilor de clasa I de la şcoala 146 I.G. Duca din Bucureşti, la Baza 90 Transport Aerian
(foto: *Adrian SULTĂNOIU*)

SUMAR

FOTOREPORTAJ – pag. 4-5
AGENDĂ – pag. 6-7
NUMIRI ÎN FUNCŢIE – pag. 8-9
INTERVIUL REVISTEI – pag. 10-11
ÎNVĂŢĂMÂNT – pag. 12-13
CONVOCARE – pag. 14
EXERCIŢIU ÎN COMUN – pag. 15-18
FORŢELE AERIENE ÎN LUME – pag. 20-21
INSTRUCŢIE – pag. 22-25
HIGH TECH – pag. 26-27
ARMATA ŞI BISERICA – pag. 28
COMEMORARE – pag. 29
IN MEMORIAM – pag. 30
CULTURAL – pag. 31
REMEMBER – pag. 32-33
INTROSPECŢII – pag. 34

COPYRIGHT:
Este autorizată orice reproducere, cu condiţia specificării sursei.

NORME DE COLABORARE:
Cititorii pot trimite pe adresa redacţiei texte şi fotografii care se încadrează în tematica revistei.
Manuscrisele nu se înapoiază.
Răspunderea juridică pentru conţinutul articolelor aparţine în exclusivitate autorilor, conform art. 206 CP.

Şoseaua Fabrica de Glucoză nr.2-4, sector 2, Bucureşti
Telefon: **021/232.63.27; 021232.21.83 int. 104,110**
E-m@il: **cersenin@roaf.ro**
ISSN 1582-6317. B 916.09; C 3146.18

Tipărit la Centrul Tehnic-Editorial al Armatei sub comanda nr. 4982/2009

Responsabilitatea privind tehnoredactarea şi corectura revine în totalitate redacţiei revistei

PREMIERĂ ÎN FORŢELE AERIENE ROMÂNE

Locotenent-comandor
Marian IRIMIA

Miercuri, 29 aprilie, în poligonul de la Mălina, locotenentul Nicoleta-Claudia Udrescu, pilot pe IAR-99 Şoim în cadrul Şcolii de Aplicaţie pentru Forţele Aeriene "Aurel Vlaicu", a executat un bombardament cu bombe reale asupra unui obiectiv terestru. Nicoleta este prima femeie-pilot care a desfăşurat o astfel de misiune.

Născută la Braşov (30 august 1983), Nicoleta Claudia Udrescu urma cursurile Universităţii Transilvania când, în 2002, s-a hotărât să susţină examen de admitere la Academia Forţelor Aeriene din Braşov unde, timp de patru ani (2002–2006), a învăţat ce înseamnă zborul. Apoi, a fost brevetată ca pilot militar la sfârşitul cursului de bază pentru ofiţeri naviganţi de la Boboc. Locotenentul Udrescu a zburat IAK-52 (80 de ore), L-29 şi L-39 (120 de ore), şi IAR-99 Şoim (50 de ore). Este pilot pe IAR-99 Şoim în cadrul Şcolii de Aplicaţie pentru Forţele Aeriene din septembrie 2008. Nicoleta este căsătorită din 2006 cu căpitanul Gabriel Udrescu, pilot în aceeaşi escadrilă, tot pe IAR- 99 Şoim.

Croaţia şi Albania au devenit membri NATO pe 1 aprilie, ceea ce ridică la 28 numărul naţiunilor reunite în alianţa colectivă de securitate. O ceremonie formală de primire s-a desfăşurat la Strasbourg, Franţa, pe 4 aprilie, concomitent cu comemorarea aniversării a 60 de ani NATO de la formarea sa pe data de 4 aprilie 1949.

Albania şi Croaţia, membri NATO

Acest eveniment a marcat cea de-a şasea oară când NATO a permis intrarea unor noi membri – Bulgaria, Estonia, Lituania, Letonia, Slovacia, Solovenia şi Romania în 2004; Republica Cehă, Ungaria şi Polonia în 1999; Spania în 1982; Germania de Vest în 1955 şi Grecia şi Turcia în 1952. Membrii fondatori au fost Belgia, Canada, Danemarca, Franţa, Islanda, Italia, Luxembourg, Olanda, Norvegia, Portugalia, Marea Britanie şi America.

nato.int

Competiția ZECE

Asociația Română pentru Cosmonautică și Aeronautică – ARCA oferă un premiu de 10.000 euro pentru realizarea unui aeromodel planor construit exclusiv din hârtie și/sau carton și adeziv. Pentru a câștiga premiul ZECE, o echipă ai cărei membrii au vârsta de până la 16 ani, împreună cu un însoțitor adult, trebuie să proiecteze, să construiască și să lanseze în cadrul sesiunilor de zbor, aeromodelul planor. Sesiunile de zbor vor fi organizate de ARCA până la data de 17 iunie 2010. Competiția va fi câștigată de echipa al cărei aparat de zbor va pluti cel mai mult timp în aer.

Competiția ZECE are caracter educațional și comemorează 100 de ani de la primul zbor efectuat în țară de un român, Aurel Vlaicu, cu un aparat românesc.

Cei interesați pot găsi detalii pe site-ul **competiţiazece.ro**

Spre cursuri

Laboratorul de informatică

Prima treaptă spre zbor

Pauza dintre cursuri

La bordul elicopterului

La zbor

Sala de internet

Laboratorul de microunde

Studiul rachetei sol-aer

Rezistența materialelor

Student la Academia Forțelor Aeriene "Henri Coandă"

La cursul de psihologie

Laboratorul de mașini electrice

Tehnologia materialelor

La tablă

Mecanisme și organe de mașini

Studiul armamentului

Laboratorul de fizică

Motorul reactiv

După o zi de cursuri

La bibliotecă

În sala de forță

Fotoreportaj de Adrian SULTĂNOIU

AFASES 2009

– sesiunea de comunicări ştiinţifice –

Plutonier major Sorin SĂFTOIU

Tradiţionala conferinţă ştiinţifică internaţională organizată de Academia Forţelor Aeriene „Henri Coandă“ din Braşov a avut loc, anul acesta, în perioada 20–22 mai. Ajunsă la cea de-a XI-a ediţie, conferinţa de la Braşov a fost organizată în scopul promovării rezultatelor cercetării de specialitate, sub titulatura *AFASES 2009 – Scientific Research and Education in the Air Force* şi a reunit în aula universităţii peste 250 de cadre didactice şi cercetători ştiinţifici din ţară şi din străinătate.

Comitetul ştiinţific a acceptat 219 lucrări, repartizate pe şase secţiuni: *Forţe Aeriene, Management, Ştiinţe socio-umane, Inginerie electrică şi electronică, Inginerie mecanică* şi *Matematică, informatică şi tehnologia informaţiei,* acoperind gama largă de domenii disciplinare în cadrul cărora se realizează pregătirea în instituţia gazdă.

Lucrările au fost deschise de preşedintele de onoare al comitetului ştiinţific, şeful Statului Major al Forţelor Aeriene, **generalul-maior dr. Ion-Aurel Stanciu**. Acesta a subliniat rolul academiei în peisajul învăţământului superior românesc şi măsura în care această instituţie a răspuns eficient în anii de transformări structurale, situându-se la înălţimea cerinţelor de implementare a standardelor impuse de dinamica societăţii.

Discursul şefului SMFA s-a centrat pe importanţa cercetării ştiinţifice: *„Într-o societate în continuă schimbare, motorul mişcării îl constituie cercetarea ştiinţifică – purtătoarea în stadiu de germinaţie a ideilor care vor deveni soluţii pentru viitor. O conferinţă ştiinţifică de amploarea celei de faţă constituie terenul fertil în care pot să încolţească ideile elitei intelectuale. Şi cum cercetarea ştiinţifică trebuie să premeargă evoluţiei societăţii în ansamblu, să devanseze paşii făcuţi de o societate care îşi caută coordonatele stabilizării, întrezăresc în conferinţa AFASES 2009 sursa şi resursa de progres a învăţământului românesc la modul general, a învăţământului din Forţele Aeriene, în particular. Mizez pe această conferinţă şi pe această instituţie şi le consider generatoare de nou şi stabilitate”.*

Ca element de noutate în modul de desfăşurare a sesiunii a fost prezentarea în plen, în Aula universităţii, a trei lucrări reprezentative: *Air Force Role, Place and Contribution as Security Provider in NATO and EU*, autor **general-maior dr. Ion-Aurel Stanciu**, *New Methods in Education of Air Defence Students*, autor **colonel prof. univ. dr. Milan Sopóci** (Academia Forţelor Armate „General M.R. Štefánik”, Liptovsk Mikuláš, Slovacia) şi *The Professional Option between Vocation and Social Demand*, autor **conf. univ. dr. Diana Ilişoi** (Academia Forţelor Aeriene „Henri Coandă“, Braşov). Ulterior au continuat prezentările pe secţiuni, în ambianţa propice dezbaterii pe marginea subiectelor de interes şi noutate, seara zilei de 21 mai încheindu-se cu un dineu oficial, la care au fost invitaţi să participe cadrele didactice şi cercetătorii prezenţi la conferinţă. Dineul a constituit un bun prilej de negociere a acordurilor de schimb şi cooperare între Academia Forţelor Aeriene şi instituţii militare de învăţământ superior din ţară şi din străinătate, respectiv agenţii de cercetare în domeniul de specialitate. Trebuie menţionat faptul că, printre instituţiile din străinătate reprezentate la lucrările conferinţei AFASES 2009, s-au numărat: Academia Forţelor Armate „General M.R. Štefánik”, Liptovsk Mikuláš, Slovacia; Universitatea Naţională de Apărare „Miklós Zrinyi”, Budapesta, Ungaria; Bloomfield College, New Jersey, SUA; Institutul de Fizică Aplicată/ Academia de Ştiinţe, Chişinău, Republica Moldova sau Universitatea Tehnică, Chişinău, Republica Moldova.

„Din punct de vedere cantitativ, AFASES 2009 s-a bucurat de o mai largă reprezentare decât conferinţa de anul trecut. Din punct de vedere calitativ, putem trage concluzii parţiale, pe secţiunile la care am participat fiecare dintre noi. Oricum, aşteptăm rezultatele revalorificării cercetărilor, pentru că ideile, odată lansate, nu produc direct plus-valoarea, ci germinează într-un ritm mai lent sau mai alert, în funcţie de caracteristicile acestora şi ale mediului de diseminare. Să sperăm că cercetătorii se vor întoarce la conferinţa noastră în luna mai 2010 pentru a dezbate pe marginea unor preocupări noi sau pentru a disemina rezultatele adâncirii cercetării în domeniul de interes”, a conchis comandorul prof. univ. dr. **Gabriel-Florin Moisescu**, rectorul Academiei Forţelor Aeriene.

ARIPI ÎN SĂRBĂTOARE

Plutonier major Sorin SĂFTOIU

Moment aniversar la Academia Forţelor Aeriene "Henri Coandă". Cei 97 de ani sărbătoriţi în acest an, de la înfiinţarea şcolii, reprezintă cu siguranţă un prilej de bucurie, o experienţă acumulată progresiv şi benefic, precum şi un moment de scurtă analiză, o clipă de retrospecţie, dar şi o rampă pentru asumarea de noi proiecte, provocări, responsabilităţi.

Toate aceste repere s-au regăsit în cadrul manifestărilor organizate la instituţia braşoveană în data de 1 aprilie. Academia Forţelor Aeriene "Henri Coandă" a găsit, în ciuda contextului nu tocmai favorabil, forţa de a-şi recunoaşte meritele şi merituoşii, dar şi carenţele şi problemele de rezolvat.

"Academia noastră se află pe drumul dezvoltării şi perfecţionării în scopul <<personalizării>> ei ca instituţie *unicat* în învăţământul românesc. Studenţii de astăzi înseamnă, pentru noi, viitorii ofiţeri ai Forţelor Aeriene de mâine, compatibili cu cei ai armatelor europene şi cele membre NATO, gata oricând să acţioneze eficient în orice misiune, atât în ţară, cât şi în teatrele de operaţii", sublinia, în discursul său, comandantul unităţii – **comandorul prof. univ. dr. Gabriel-Florin Moisescu**.

Toate aceste deziderate se regăsesc şi în politica urmată de Senatul Academiei. În contextul diversificării procesului de învăţământ (pentru conformitate se aduc în discuţie principiile Procesului de la Bologna), corpul didactic al Academiei se concentrează pe implementarea celor mai înalte standarde de calitate şi profesionalism, elemente ce pot fi îndeplinite prin concentrarea pe obiective imediate precum: ◆ continuarea demersurilor necesare pentru obţinerea autorizării provizorii de funcţionare la cele două noi specializări ("Management aeronautic" şi "Management Trafic Aerian"); ◆ obţinerea reacreditării pentru specializarea "Managementul Organizaţiei"; ◆ deschiderea instituţiei spre mediul civil.

"Cu onorul spre dreapta!"

Senatul Academiei la raport

Obiective clare şi realiste, bine definite şi fundamentate în planurile strategic şi operaţional. Adiţional, este necesar un aport pe măsură din partea celor ce vor să urmeze aceste criterii – studenţii. Şi aceştia nu sunt puţini. Generaţii întregi de "frumoşi nebuni" ai aviaţiei, care şi-au început trăirea pasiunii la această şcoală – indiferent sub ce denumire sau structură a fiinţat –, eforturile lor si cele ale corpului didactic în scopul perfecţionării acestei şcoli cu tradiţie similară în multe armate, frumuseţea, candoarea şi respectul unui har didactic au fost doar câteva elemente prezente la sărbătoarea şcolii.

Recunoaşterea tuturor acestor fructuoase încercări, a motivaţiei depăşirii obstacolelor şi, desigur, a profesionalismului corpului didactic, avea să fie exprimată, în numele Statului Major al Forţelor Aeriene de chiar şeful acestei structuri, **generalul-maior dr. Ion Aurel Stanciu**:

"Academia Forţelor Aeriene <<Henri Coandă>> reprezintă imaginea unui lider, un lider licenţiat, cu studii recunoscute în societatea civilă românească. Aflată acum în faţa noilor provocări de tip didactic, dar şi organizaţional, prin micşorarea duratei studiilor de la 4 la 3 ani, această instituţie trebuie să se axeze pe îndeplinirea la acelaşi nivel a cerinţelor operaţionale. De aceea, este necesară aplicarea pedagogiei moderne şi asigurarea supleţei actului pedagogic, dar, mai ales, este imperativă asigurarea unui caracter practic-aplicativ pentru pregătirea militară, folosirea unor metode specifice de instruire în scopul formării şi dezvoltării liderului şi luptătorului cu mentalitate de învingător din Forţele Aeriene".

Sigur, pentru o instituţie de învăţământ superior cu certe dorinţe de exprimare tradiţională, 97 de ani nu sunt nici pe departe atât de mulţi. Dar nici puţini... Credem noi, suficienţi pentru crearea unei imagini mai mult decât responsabile, pentru realizarea de conexiuni şi relaţii cu structuri similare, atât din societatea civilă, cât şi din contextul militar. Mai mult, suficienţi pentru instruirea celor care au ales să reprezinte aviaţia militară română, care au ales să ne reprezinte.

Aşadar, pentru toate aceste merite, pentru ceea ce visează să realizeze senatul şcolii pe viitor, pentru posibilitatea ca, cine ştie, unii dintre copiii noştri să execute câte o trecere la verticala unei piste, urăm şi dorim Academiei Forţelor Aeriene să meargă pe coordonatele eminesciene – "...la trecutu-ţi mare, mare viitor" şi, bineînţeles, "LA MULŢI ANI!"

Comandor LAURIAN ANASTASOF
Comandantul Bazei 71 Aeriană "General Emanoil Ionescu"

Comandorul Laurian Anastasof s-a născut la 18 iulie 1965 în Călărași. A absolvit Școala Militară de Ofițeri de Aviație "Aurel Vlaicu", promoția 1990. După absolvire a fost încadrat la Baza 86 Aeriană unde a ocupat funcții de la pilot la comandant de escadrilă. Din anul 2001 a activat ca instructor cu tragerile și lupta aeriană la Baza 95 Aeriană Bacău. În 2004 a absolvit Universitatea Națională de Apărare "Carol Davila". A fost repartizat după absolvire la Baza 95 Aeriană în funcția de comandant de escadrilă. În anul 2007 a absolvit Colegiul de Război al Aerului, Maxwell AFB din SUA și este Master în Studii Strategice.

Are peste 1.600 de ore de zbor pe MiG-21 LanceR, L-29, L-39, MiG-21 MF, RFMM.

Zboruri de evaluare pe F-16, Mirage 2000, Mirage F-1, Alfa-Jet. Din 2009 ocupă funcția actuală.

Comandorul Laurian Anastasof este căsătorit și are o fiică.

Studii:
- Colegiul de Război al Aerului, Maxwell AFB, SUA, 2007;
- Universitatea Națională de Apărare, București, 2004;
- Școala Militară de Ofițeri de Aviație "Aurel Vlaicu", 1990.

Cursuri și alte forme de perfecționare a pregătirii:
- Master în Studii Strategice Maxwell AFB, SUA, 2007;
- Curs de ofițeri de escadrilă SOS, USAF, SUA, 1999;
- Curs de securitate aeronautică IFSA, Paris, 1998;
- Curs de limba engleză, Boboc, 1997;
- Curs de comandanți de escadrilă, Bacău, 1996.

Funcții îndeplinite:
- martie 2009 – Comandant Baza 71 Aeriană;
- 2007–2009 – Comandant de escadrilă, Baza 95 Aeriană;
- 2006–2007 – Colegiul de Război, Maxwell, SUA;
- 2004–2006 – Comandant de escadrilă, Școala de Aplicații pentru Forțele Aeriene;
- 2002–2004 – Student Facultatea de Comandă Stat Major, UNAp;
- 2001–2002 – ITLA, Baza 95 Aeriană;
- 1998–2001 – Comandant de escadrilă 861, Baza 86 Aeriană;
- 1995–1998 – Instructor cu securitatea aeriană, Baza 86 Aeriană;
- 1990–1995 – Pilot, pilot-șef, comandant patrulă, Baza 86 Aeriană.

Datele de înaintare în grad:
- 2007 – Comandor;
- 2003 – Căpitan-comandor;
- 1999 – Locotenent-comandor;
- 1995 – Căpitan;
- 1993 – Locotenent-major;
- 1990 – Locotenent.

Decorații și titluri:
- Medalia "Serviciu Credincios" – 2001.

Limbi străine:
engleză – STANAG 3333;
franceză – mediu;
italiană – mediu.

Comandor CONSTANTIN DOBRE
Comandantul Bazei 86 Aeriană

Comandorul Constantin Dobre s-a născut în Găiești, județul Dâmbovița în data de 01.08.1966. A absolvit Liceul Militar "Dimitrie Cantemir" Breaza, în anul 1984, Școala Militară de Ofițeri de Aviație "Aurel Vlaicu" în anul 1988. Din 1988 până în 1998 a îndeplinit funcții de pilot, pilot-șef, și șef al cercetării la Regimentul 86 Aviație Vânătoare.

În perioada 1999–2001 a urmat cursurile Academiei de Înalte Studii Militare, Facultatea Interarme. După terminarea studiilor a fost numit în funcția de instructor-șef pentru securitatea zborului la Baza 86 Aeriană. Între anii 2004–2009 a îndeplinit funcția de comandant de escadrilă aviație aer-aer. Are la activ peste 980 ore de zbor pe avioane de vânătoare și vânătoare-bombardament.

Comandorul Constantin Dobre este căsătorit și are un fiu și două fiice.

Studii:
- 2007–2008 – Air War College (Colegiul de Război al SUA – Aviație);
- 2007 – Curs avansat de operații multinaționale întrunite Joint;
- 2004 – Curs avansat limba engleză;
- 1999–2001 – Academia de Înalte Studii Militare, Facultatea Interarme;
- 1999 – Curs comandant de escadrilă;
- 1994 – Curs comandant patrulă;
- 1984–1988 – Școala Militară de Ofițeri de Aviație "Aurel Vlaicu".

Funcții îndeplinite:
- 26.03.2009 – Comandant al Bazei 86 Aeriană;
- martie 2009 – Locțiitor al comandantului Bazei 86 Aerienă;
- 2004– 2009 – Comandant escadrilă aer-aer, Baza 86 Aeriană;
- 2003–2004 – Locțiitor pentru zbor și întrebuințare în luptă, Baza 86 Aeriană;
- 2001–2003 – Instructor-șef pentru securitatea zborului, Baza 86 Aeriană;
- 1999–2001 – Ofițer student Academia de Înalte Studii Militare;
- 1997–1999 – Șef al cercetării, Grupul 86 Aviație Vânătoare;
- 1995–1997 – Comandant patrulă, Grupul 86 Aviație Vânătoare;
- 1990–1995 – Pilot-șef, Regimentul 86 Aviație Vânătoare;
- 1988–1990 – Pilot, Regimentul 86 Aviație Vânătoare.

Datele de înaintare în grad:
- 2008 – Comandor;
- 2003 – Căpitan-comandor;
- 1999 – Locotenent-comandor;
- 1995 – Căpitan;
- 1991 – Locotenent-major;
- 1988 – Locotenent.

Ordine și medalii:
- Semnul onorific "În Serviciul Armatei" pentru 15 ani de activitate;
- Semnul onorific "În Serviciul Patriei" pentru 20 de ani de activitate.

Colonelul drd. Nicolae Buzatu s-a născut în comuna Deleni, județul Constanța, la data de 2 octombrie 1958. După absolvirea Liceului Militar "Dimitrie Cantemir" din Breaza a urmat cursurile Școlii Militare de Ofițeri Activi de Artilerie Antiaeriană și Radiolocație "Leontin Sălăjan" din Brașov. A îndeplinit funcții de comandant de pluton și comandant de baterie în unități operative ale Statului Major al Forțelor Aeriene.

A urmat cursurile Academiei de Înalte Studii Militare, pe care a absolvit-o în anul 1988.

Din luna martie 2009 ocupă funcția actuală.

Colonelul drd. Nicolae Buzatu este căsătorit și are un copil.

Colnel drd. NICOLAE BUZATU
Comandantul Taberei de Instrucție și Poligon de Trageri Sol-Aer

Studii (selectiv):

• Doctorand în Științe Militare și Informații, Universitatea Națională de Apărare, 2007–2010;

• Curs postuniversitar de perfecționare în conducere strategică, Universitatea Națională de Apărare, 2007;

• Curs postuniversitar de perfecționare în conducerea marilor unități operative din Forțele Aeriene, Universitatea Națională de Apărare, 2004;

• Academia de Înalte Studii Militare, Facultatea de Aviație și Apărare Antiaeriană, București, 1988;

• Curs de comandanți de baterie, Centrul de perfecționare a pregătirii cadrelor rachete și artilerie antiaeriană, Cernica, 1985;

• Școala Militară de Ofițeri Activi de Artilerie Antiaeriană și Radiolocație "Leontin Sălăjan", Brașov, 1980;

• Liceul Militar "Dimitrie Cantemir", Breaza, 1977.

Funcții îndeplinite (selectiv):

• din 30.03.2009 – Comandant al Taberei de Instrucție și Poligon de Trageri Sol-Aer;

• 2008–2009 – Șef al operațiilor și instrucției la Baza 86 Aeriană;

• 2003–2008 – Comandant grup școală, șef al cursurilor și șef al operațiilor la Școala de Aplicație pentru Forțele Aeriene;

• 1988–2003 – Ofițer 2 stat major, șef birou operații și pregătire pentru luptă, șef de stat major, comandant divizion artilerie antiaeriană în unități operative ale Statului Major al Forțelor Aeriene;

• 1986–1988 –Cursant în Academia de Înalte Studii Militare;

• 1980–1986 – Comandant pluton și comandant baterie în unități operative ale Statului Major al Forțelor Aeriene.

Datele de înaintare în grad:

• 2005 – Colonel;
• 2000 – Locotenent-colonel;
• 1995 – Maior;
• 1989 – Căpitan;
• 1984 – Locotenent major;
• 1980 – Locotenent.

Metode americane pentru mentenanța aeronavelor

Căpitan Constantin PECETE

Bazele Aeriene 90 Transport Aerian Otopeni și 86 Aeriană Fetești au primit în luna mai două delegații, una română și una americană, într-un schimb de experiență de însușire a metodelor folosite de USAFE în domeniul planificării, coordonării și execuției mentenanței aeronavelor.

Delegația americană, care a asigurat "antrenarea" celor

Delegația americană în România

șase români a fost alcătuită din: căpitanul Jeffrey Holland, comandantul structurii ce asigură mentenanța aeronavelor C-130 de la unitatea de transport Ramstein, Germania și sergenții David Holtzclaw și Jerry Peterson din aceeași structură.

Printre temele abordate de cei trei se numără programul de asigurare a calității actului de mentenanță, principii de execuție și conducere a mentenanței aeronavelor și planificarea mentenanței în funcție de misiunile ce trebuie executate.

Exercițiul s-a încadrat în Proiectul Planului cu Activitățile Internaționale ale Ministerului Apărării Naționale pe anul 2009.

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ

Căpitan medic Leonard LUPU

În Germania, la Ramstein, în perioada 15–21.03.2009, a avut loc un chimb de experiență în domeniul evacuării aeromedicale – activitate Mil-to-Mil.

Activitatea a reprezentat o bună oportunitate pentru informarea medicilor de zbor din Forțele Aeriene privind planificarea, organizarea, conducerea și executarea operațiilor de evacuare medicală aeriană precum și în ceea ce privește componenta aeromedicală în investigarea accidentelor de aviație.

Conferința medicilor de zbor din NATO este o activitate organizată anual, la care participă medicii de zbor din țările membre NATO și PfP (Partnership for Peace). În conformitate cu AAP 6 (2008) – "Glosar NATO de termeni și definiții", medicul de zbor este un medic special antrenat și care posedă o diplomă în domeniul medicinei aeronautice ("Flight surgeon – a physician who is specially trained and holds a current qualification in aviation medicine").

Participarea la Conferința medicilor de zbor din NATO a reprezentat o oportunitate extrem de utilă de a interacționa cu comunitatea aeromedicală.

Cursul NATO în domeniul investigării accidentelor aviatice a evidențiat rolul factorului uman în acest domeniu. Medicul de zbor trebuie să fie implicat atât în etapa de prevenție, cât și în cea de investigare a accidentelor aviatice.

Evacuarea aeromedicală strategică este responsabilitate națională. Pentru acest tip de activitate se folosesc aeronave care pot acționa pe distanțe mari, dotate cu echipamente medicale specifice și având în echipaj personal medical conform cerințelor misiunii.

O NOUĂ PROVOCARE!

interviu cu locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, generalul-maior VIRGIL RISTEA

Căpitan-comandor Ștefan POPA

– Domnule general-maior, nu de mult timp ați fost numit în funcția de locțiitor al șefului Statului Major al Forțelor Aeriene. Cum ați primit această promovare?

– Sentimentele inițiale au fost contradictorii: pe de o parte, bucuria pentru faptul că am fost selecționat și numit pe o funcție importantă și onorantă și, pe de altă parte, responsabilitatea de a fi lider în Forțele Aeriene într-o perioadă cu restricții bugetare majore. În concluzie, consider că este o mare provocare și voi face tot ce depinde de mine pentru a-i face față și pentru a demonstra că am meritat încrederea șefilor care m-au numit.

– Având în vedere faptul că dumneavoastră ați fost șeful Doctrinei și Instrucției, aproape doi ani, funcție de pe care ați și fost promovat, care ar fi direcțiile de acțiune prioritare pentru Forțele Aeriene, în domeniul instrucției și operațiilor?

– În anul 2009, datorită resurselor limitate, instrucția de zbor a Forțelor Aeriene se va concentra pe o serie de obiective prioritare, în acord cu necesitățile primordiale ale apărării naționale și cu obligațiile asumate de România la nivel internațional. Acestea sunt:

- menținerea calificării pentru piloții aeronavelor MiG-21 LanceR care execută Serviciul de Luptă – Poliție Aeriană;
- menținerea calificării pentru piloții pachetelor de forțe nominalizate pentru misiuni NATO și inițiativele regionale, precum și pentru cei care execută misiuni de transport în teatrele de operații;
- menținerea unui nivel minim al antrenamentului, în acord cu necesitățile siguranței zborului, pentru piloții care fac parte din pachetele de generare/regenerare a forțelor.

– În anul 2009, activitatea din Statul Major al Forțelor Aeriene s-a concentrat asupra realizărilor

condițiilor necesare pentru eficientizarea sistemului de comandă-control, concomitent cu îndeplinirea unor măsuri de restructurare și reorganizare a unor structuri, care să permită îndeplinirea misiunilor specifice, atât în plan național, cât și internațional. Care ar fi principalele acțiuni întreprinse în această direcție?

– Conectarea sistemului de comandă-control aerian inițial la NATINADS a avut loc la 29 martie 2004, orele 18.00, odată cu accederea României în cadrul Alianței Nord-Atlantice. Conform actelor normative naționale și documentelor operaționale ale Alianței, spațiul aerian național a fost integrat în cel al Alianței, devenind subiect al apărării colective. Totodată, spațiul aerian românesc a intrat în zona de responsabilitate de Sud a Alianței. Conectarea la NATINADS a cuprins o serie de acțiuni legislative, operaționale și tehnice, cea mai importantă fiind transferul de autoritate al Forțelor Aeriene Române stabilite, către Comandantul Comandamentului Aliat din Europa (SACEUR).

Așa cum se știe, Forțele Aeriene participă, pe timp de pace, în situații de criză și la război, la menținerea controlului asupra spațiului aerian național, ca parte integrantă a spațiului aerian NATO.

Pentru atingerea acestui deziderat, începând cu anul 2001, a fost inițiat Conceptul Sistemului de Comandă Control Aerian Național (SCCAN), prin care Forțele Aeriene au definit cerințele operaționale și nevoile misiunii pentru sistemul operațional de conducere, bazat pe conceptul și echipamentele ASOC (Air Suveranity Operation Centre).

Sistemul, fiind unul deschis, va parcurge în anul 2009 o altă etapă a dezvoltării. Astfel, anul acesta capabilitățile operaționale prevăzute pentru SCCAN, conform standardelor NATO, vor fi completate prin instalarea rețelei de terminale specializate de comandă-control (ICC), care va asigura realizarea integrată a planificării forțelor naționale sau sub comandă NATO, în timp real, la nivelul întregului sistem de comandă și control aerian al Alianței.

– Înființarea Componentelor Operaționale Aeriene, Navale și Terestre este o idee minunată și cu previziuni promițătoare pe termen scurt și mediu. Ne puteți spune care este raportul de relaționare cu Comandamentul Operațional Întrunit, dar și cu celelalte două componente operaționale?

– Remodelarea concepției de conducere a armatei a pornit de la necesitatea asigurării continuității exercitării conducerii operaționale a forțelor și mijloacelor armatei pe timp de pace, în situații de criză și la război și a avut ca rezultat înființarea componentelor operaționale a categoriilor de forțe armate.

Obiectivul fundamental al întregului proces îl constituie realizarea unui sistem de comandă-control interoperabil, atât sub aspect operațional, cât și tehnic, cu structurile NATO și integrat în sistemul de comandă-control al Armatei României.

Componenta Operațională Aeriană, modul al Statului Major al Forțelor Aeriene (SMFA), subordonat nemijlocit șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, reprezintă structura specializată prin care acesta conduce pe timp de pace, serviciul de luptă permanent, forțele și mijloacele la dispoziție în situații de urgență, în misiuni privind protecția populației, teritoriului, obiectivelor militare și bunurilor împotriva calamităților naturale și atacurilor teroriste, iar pe timp de criză și război îndeplinește misiunile specifice în cadrul operației întrunite.

Comandamentul Operațional Întrunit (COpI) exercită, permanent, conducerea operațională a COA pentru pregătirea, evaluarea și participarea contingentelor naționale la misiuni în afara teritoriului statului român, planificarea și pregătirea operațiilor întrunite, pregătirea și desfășurarea exercițiilor întrunite pe teritoriul național.

Pe timp de pace, comandantul COpI exercită comanda operațională

(OPCOM) asupra pachetelor de forțe operaționalizate destinate NATO și UE, după realizarea transferului de autoritate între SMFA și COpI.

În situații de criză și la război, comandantul COpI preia, prin transfer de autoritate, forțele și mijloacele puse la dispoziție de șeful SMFA.

– Care sunt activităţile principale în curs de desfăşurare?

– Activitățile în curs de desfășurare în Forțele Aeriene sunt deosebit de complexe și aș vrea să scot în evidență numai câteva dintre ele: trageri reale cu Brigada 1 Rachete Sol-Aer în poligonul Capu Midia; pregătirea echipajelor C-130 la simulatorul de zbor în Texas, SUA; pregătirea modulului EOD în teatrul de operații din Afganistan; participarea cu aeronave de tip C-130 la repatrierea trupelor din teatrul de operații din Irak; începerea cursului teoretic de trecere pe avionul de transport mediu-curier C-27 J Spartan, cu prima serie de piloți, în Italia; continuarea perioadei de stand-by pentru pachetul de forțe de tip NRF; parcurgerea etapei finale de testare operațională a sistemului SCCAN; executarea Serviciului de Luptă – Poliție Aeriană sub comanda NATO.

– Domnule general-maior, sunteţi o persoană care încearcă să spună lucrurilor pe nume, chiar dacă acest fapt doare uneori, în tripla dumneavoastră calitate de lider, manager şi pilot: ce v-aţi dori, punctual, pentru personalul navigant al Forţelor Aeriene?

– Aeronave noi și un număr de ore de zbor care să asigure piloților operaționali un nivel de antrenament conform standardelor NATO, iar pentru piloții neoperaționali un număr de ore de zbor care să asigure executarea misiunilor în siguranță.

– Care este opinia dumneavoastră despre învăţământul militar superior şi, nu numai, din Forţele Aeriene? Credeţi că are un specific anume?

– Învățământul militar superior în Forțele Aeriene se desfășoară în Academia Forțelor Aeriene "Henri Coandă" – Brașov și asigură formarea piloților militari, controlorilor de trafic aerian, meteorologilor, precum și a ofițerilor de artilerie/rachete sol-aer și radiolocație, studenților asigurându-li-se atât o pregătire academică, științifică, cât și o instruire militară și de specialitate, corelată cu nevoile de pregătire specifice fiecărei arme și specialități militare.

Precizez că practica de specialitate are o pondere importantă în programele de studii și se materializează în stagii în unități și mari unități, iar pentru piloții militari, în instruirea în zbor, desfășurată în fiecare an universitar la Școala de Aplicație pentru Forțele Aeriene, pe avioane școală de tip IAK-52, IAR-99 STANDARD și ȘOIM.

Privind specificul pregătirii în Forțele Aeriene, în general al formării ofițerilor, în special, este evident faptul că acesta există, fiind determinat de unicitatea celor trei arme de bază din compunerea categoriei noastre de forțe. În consecință, se impune o instruire complexă, preponderent tehnică, nemaivorbind de specificul formării piloților militari care trebuie să se încadreze în standarde unice de pregătire.

De aceea, pentru a reliefa și mai mult specificul formării ofițerilor noștri, Academia Forțelor Aeriene derulează, în prezent, în baza aprobării ministrului apărării naționale, procedurile legale pentru completarea programului de studii actual cu încă două noi specializări universitare, respectiv *Management aeronautic* și *Managementul traficului aerian,* fapt care va conferi o notă distinctă, atât instituției noastre universitare, dar și conținutului pregătirii piloților militari, controlorilor de trafic aerian, ofițerilor de rachete sol-aer și radiolocație.

– Munca pe care o desfăşuraţi acum este dificilă şi presupune mari responsabilităţi. Mai găsiţi timp liber pentru activităţile din plan personal şi familial?

– În timpul săptămânii sunt suficient de ocupat și de obosit pentru a mă ocupa de problemele personale. La sfârșit de săptămână, în principiu, reușesc totuși să mă desprind de problemele curente de serviciu și să mă dedic familiei.

– În afară de cele discutate, consideraţi că ar mai fi ceva important de adăugat?

– Poate ar fi important să menționez că principala noastră resursă pe care ne bazăm în această perioadă dificilă sunt oamenii, colegii noștri care reușesc să găsească soluții pentru problemele cu care ne confruntăm și care împreună dau valoare Forțelor Aeriene.

– Un gând de final?

– Îmi exprim recunoștința pentru colegii mei ce-și desfășoară activitatea în marile unități și unități subordonate, în special în zone izolate și care prin profesionalism și devotament își îndeplinesc misiunile ce le revin.

Nou Comandant al Forţelor Aliate în Europa

Comitetul NATO de Planificare a Apărării a ajuns la un acord în ceea ce privește cererea Președintelui Barack H. Obama de a-l elibera pe Generalul Bantz J. Craddock din Armata SUA de responsabilitățile sale de Comandant al SACEUR (Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Europa) și de a-l numi pe Amiralul James G. Stavridis, din flota SUA, ca succesor al lui Craddock.

Comitetul a aprobat cu mare regret eliberarea Generalului Craddock din îndatoririle sale de Comandant Suprem al Forțelor Aliate în Europa. În numele guvernelor NATO, oficialii și-au exprimat

recunoștința Generalului Craddock pentru servicii deosebite.

Amiralul Stavridis ocupă în acest moment funcția de Comandant în Comandamentul de Sud al SUA. Suplimentar poziției din NATO, el a fost nominalizat de către Președintele Obama și Comandantul Comandamentului European al SUA.

nato.int

Cehia a preluat serviciul de Poliţie Aeriană în Ţările Baltice

Patru avioane SAAB JAS39 Gripen aparținând Forțelor Aeriene Cehe au fost dislocate la Baza Aeriană Siauliai, Lituania, pe 30 aprilie a.c. pentru a prelua serviciul de Poliție Aeriană Baltică a NATO, cu misiunea de a proteja spațiul aerian al Estoniei, Letoniei și Lituaniei. Avioanele, de la 211 Takticka Letka (TK-Tactical Squadron) de la Caslav, vor prelua misiunea începând cu 1 mai până în septembrie și vor înlocui aeronavele F-16 ale Forțelor Regale Aeriene Daneze, care au executat Serviciul de Poliție Aeriană din 2 ianuarie a.c. Ca suport pentru această misiune s-au folosit și câteva An-uri 26 cehe, care au transportat echipamente și personal între 27 si 29 aprilie.

nato.int

VIITOR ASIGURAT

Recenta reconfigurare a politicilor de resurse umane din armata română şi, implicit, din Forţele Aeriene, a impus renunţarea la serviciul militar obligatoriu. Consecinţa imediată a fost descoperirea unor funcţii şi structuri cheie în angrejanul bine rodat al funcţionării unităţilor militare. Rezolvarea a venit, însă, imediat, prin creşterea numărului de funcţii repartizate militarilor angajaţi pe bază de contract, actualii soldaţi-gradaţi voluntari – sgv. Pentru definitivarea proiectului mai era un singur ţel de atins – convingerea tinerilor să îmbrăţişeze cariera militară din această postură.

Datorită unor coerente acţiuni de relaţii publice, numărul celor care au dorit să servească ţara ca sgv-işti a crescut de la an la an. Un exemplu edificator a fost oferit de promoţia aprilie 2009 de sgv-işti, promoţie pregătită în cadrul Şcolii de Aplicaţie pentru Forţele Aeriene "Aurel Vlaicu".

O strângere de mână = o promisiune de succes

Cu o finalitate exprimată încă din debutul programului de instruire – formarea luptătorului şi specialistului apt pentru îndeplinirea primei funcţii pe care este încadrat în calitate de soldat voluntar – cursurile s-au desfăşurat la intensitate maximă, cele 120 de zile "zburând" extrem de repede din calendar.

Festivitatea de absolvire, organizată în data de 24 aprilie, a reprezentat momentul de vârf al acumulărilor, sărbătoarea finalizării programului de instruire, dar şi fiorul resimţit de apropiatul debut în "focul" muncii. Cei 143 de proaspeţi soldaţi-gradaţi voluntari au primit diplomele de absolvire de la reprezentantul Statului Major al Forţelor Aeriene, şeful Instrucţiei şi Doctrinei, **comandorul dr. Alexandru-Petru Găluşcă**.

"Trebuie să conştientizaţi faptul că noi am investit în dumneavoastră atât resurse materiale cât şi emoţionale, cu scopul declarat de a avea în mijlocul nostru adevăraţi profesionişti, pe care să ne putem baza. Indiferent de arma pe care aţi ales să o reprezentaţi, indiferent de structura unde aţi fost repartizaţi sau funcţia pe care aţi fost numiţi, principala îndatorire va fi executarea şi îndeplinirea, la standardele cerute, a atribuţiilor. Vă doresc să deveniţi militari de carieră în adevăratul sens al cuvântului, să respectaţi principiile care ne ghidează în carieră: onoare, cinste, camaraderie", a fost dorinţa exprimată de reprezentantul structurii de conducere a aviaţiei.

Astfel aveau să pornească spre viitorul carierelor militare cei 65 de sgv-işti – la cele trei specialităţi militare de aviaţie (aviaţie, artilerie şi rachete sol-aer şi radiolocaţie) dar şi cei 78 de sgv-işti destinaţi armei infanterie/poliţie militară.

Debutanţi în arta militară, absolvenţii, prin şeful lor de promoţie, **soldatul Maria-Tatiana Mihai**, aveau să-şi exprime gratitudinea şi mulţumirea: "Nu avem nici un motiv să nu începem cariera militară cu gândul la devenirea noastră ca profesionişti militari. Nu ne-a fost uşor pe parcursul programului de instruire. În timpul relativ scurt, a trebuit să aprofundăm mai multe module de pregătire, să <<ardem>> multe etape de studiu. Structura cursurilor, de la subetapa administrativă la cea a instrucţiei individuale tactice de specialitate, de la subetapa instrucţiei individuale de bază la cea a instrucţiei individuale tehnice de specialitate, ne-a oferit înţelegerea capacităţilor de exploatare a tehnicii din dotarea Forţelor Aeriene, dar şi o imagine a principiilor de conduită a acestei structuri. Cu mulţumirea adresată corpurilor didactic şi militar pentru răbdarea, perseverenţa şi modul pedagogic cu care s-au aplecat asupra noastră, absolvim acest curs de pregătire şi plecăm asigurându-vă că, despre noi, veţi auzi numai lucruri pozitive".

Drapelul de luptă – simbol pentru conştiinţa tinerilor militari

Gânduri şi emoţii promiţătoare. Ce procent din acest avânt de debut va fi constatat ca realizat în perioada următoare credem că nici nu mai este atât de important sau definitoriu pentru această categorie de personal. Mai relevant este, cu siguranţă, faptul că, cel puţin pe acest palier al resurselor umane, viitorul pare asigurat.

ORA ADEVĂRULUI

Periodic, ne confruntăm cu propriile noastre temeri privind nivelul pregătirii profesionale, al rezonanței acesteia în ansamblul dorințelor de realizare curriculară și nu numai. Ghidul carierei militare insistă, pentru fiecare dintre noi, să parcurgem anumite etape de acumulare – cursurile de carieră – fapt și element cu siguranță benefic.

Una dintre aceste etape a fost parcursă de 90 de cadre din unități aparținând Statului Major al Forțelor Aeriene în perioada 16.03.–24.04. a.c., odată cu desfășurarea cursului de plutonieri majori și maiștri militari clasa a II-a la Școala de Aplicație pentru Forțele Aeriene "Traian Vuia".

Cele 4 săptămâni de pregătire au însemnat reacomodarea cu termeni și cunoștințe teoretice de specialitate, ore de practică axate pe dezvoltarea principiilor de exploatare a tehnicii din dotare, dar și un schimb de experiență vital între cadrele militare. Pe toată perioada, cadrele și-au exprimat un interes vădit pentru noile concepte, legi, instrucțiuni și regulamente specifice pentru fiecare dintre cele trei arme prezente: aviație, rachete sol-aer și radiolocație.

Prezent la festivitatea de absolvire a cursului, **comandorul dr. Alexandru-Petru Găluşcă**, șeful Instrucției și Doctrinei din cadrul Statului Major al Forțelor Aeriene, a avut cuvinte de laudă pentru cursanți, dar și multe recomandări: "Trebuie să fiți conștienți de faptul că de la dumneavoastră avem așteptări pe măsura considerației deosebite pe care structura noastră v-a oferit-o. Dumneavoastră sunteți acei specialiști de care avem nevoie. Aceste cursuri înseamnă noi responsabilități, înseamnă trecerea la alte niveluri de exprimare. De la disciplină la tehnica pe care o exploatăm, de la standarde la mentenanță. Indiferent de arma pe care o reprezentați, trebuie să vă constituiți în pilonul pe baza căruia să se construiască profesionalismul categoriei noastre de forțe".

Diplomele de absolvire au fost înmânate de comandantul Școlii de Aplicație pentru Forțelele Aeriene, **comandorul Nicolae Jianu**. Și acesta și-a exprimat satisfacția pentru efortul depus de cursanți și, totodată, le-a transmis un mesaj pentru perioada următoare: "Știm ce misiuni aveți de îndeplinit, știm care sunt obiectivele unităților în care vă desfășurați activitatea. Tocmai de aceea, în această perioadă am căutat să ne adaptăm programul după necesitățile impuse de desfășurarea cursului și am încercat să vă creăm toate condițiile pentru studiu, pentru înțelegerea faptului că, fiecare dintre noi, contribuim la stabilirea climatului funcțional al unităților în care lucrăm".

Imaginea corpului maiștrilor militari și subofițerilor este una ce se situează, în ultima vreme, pe un trend ascendent. Este datoria noastră ca prin participarea, absolvirea, dar mai ales înțelegerea importanței cursurilor de carieră, să oferim acestei imagini un salt spre o poziție mai înaltă, deocamdată doar mult râvnită.

Ceremonia de absolvire a cursului

Războiul electronic – filiera indirectă

Contextul militar actual, derivată esențială a contextului geopolitic, impune folosirea în procente maximale a tehnologiilor de recunoaștere și utilizare a informațiilor, indiferent de formatul în care se prezintă acestea - date, unde radio, imagini. Mai important, însă, este reușita limitării folosirii lor de către "inamic". Pentru acoperirea acestei componente a acțiunilor de luptă există structurile de război electronic.

În Statul Major al Forțelor Aeriene, structura operațională – unicat – dedicată acestui tip de misiuni este Batalionul 147 Război Electronic. Aici se încearcă formarea și menținerea unui colectiv de specialiști, care să acopere cu succes cerințele și standardele din domeniu. Un pas important în îndeplinirea acestui deziderat l-a constituit și încadrarea promoției 2008 de ofițeri de război electronic, formați pe filieră indirectă la Școala de Aplicație pentru Forțele Aeriene, în statul unității.

"Acești tineri ofițeri au datoria de a se perfecționa în specialitatea pe care au ales-o și de a executa cu succes misiunile de profil încredințate. Astfel, ei trebuie să devină adevărați profesioniști în supravegherea mediului electromagnetic în limitele posibilităților mijloacelor din înzestrare, în scopul cunoașterii situației electronice din zonele de interes, precum și în limitarea sau interzicerea utilizării mijloacelor electronice de conducere și de ochire de către agresor prin acoperirea cu bruiaj de radiolocație a obiectivelor stabilite și prin neutralizarea prin bruiaj radio a legăturilor radio sol-aer, aer-aer, sol-sol ale acestuia", ne-a explicat comandantul unității, **locotenent-colonelul Lucian Şarlău**.

Proveniți din medii diferite, cu studii superioare de natură specifică sau nu, cei cinci ofițeri cu obârșie pe filiera indirectă, au o motivație comună: "Suntem conștienți că avem multe de acumulat, datorită perioadei destul de scurte de formare, în care ne-a lipsit mult elementul practic. Cu ajutorul colectivului de aici, cu speranța participării la situații tactice cât mai realiste, sperăm, ca în cel mai scurt timp, să devenim specialiștii de care Forțele Aeriene au atâta nevoie".

Promoția 2008 a ofițerilor de război electronic - filiera indirectă: sublocotenent Carmen Lulea, sublocotenent Cristi Chelmuș, sublocotenent Ovidiu Matasariu, sublocotenent Cristian Oprea, sublocotenent Daniel Grigoraș.

Pagini realizate de plutonier major Sorin SĂFTOIU

ÎNVĂŢĂMÂNTUL ÎN FORŢELE AERIENE

– preocupare permanentă –

În prima jumătate a lunii mai a avut loc la Academia Forţelor Aeriene din Braşov convocarea anuală pe linie de învăţământ din Forţele Aeriene. Scopul principal al convocării l-a constituit corelarea programelor de studii din instituţiile de învăţământ cu solicitările beneficiarilor, respectiv unităţile în care absolvenţii urmează a profesa. În acest scop, la activitate au participat reprezentanţi ai SMFA, instituţiilor militare de învăţământ şi structurilor operaţionale din Forţele Aeriene, precum şi invitaţi din SMG, DMRU, SMFT şi SMFN.

Şeila DUMITRESCU

Reconfigurarea sistemului educaţional militar, intrată în vigoare la 01.09.2008, aduce schimbări în concepţia învăţământului militar privind formarea, specializarea şi perfecţionarea pregătirii ofiţerilor, maiştrilor militari şi subofiţerilor Forţelor Aeriene Române.

O primă măsură luată pe linie de învăţământ ar fi crearea a două noi specializări universitare în Management Aeronautic şi Managementul Traficului Aerian. Aprobate de ministrul apărării, cele două programe ale Academiei Forţelor Aeriene (AFA) îi au în vedere pe piloţii militari şi pe ofiţerii din aviaţia nenavigantă şi radiolocaţie.

În prezent, AFA are 164 de studenţi la cursurile de zi şi 33 la continuarea studiilor.

Filiera directă are pentru anul următor 105 de locuri. Din acestea, aviaţia navigantă şi cea nenavigantă au câte 30 de locuri, iar artileria şi rachetele sol-aer – 15 locuri. În completare, 20 de locuri revin Forţelor Terestre (artilerie şi rachete sol-aer), iar 10 pentru Ministerul Administraţiei şi Internelor (aviaţie naviganţi). Cei care vor să-şi continue studiile au la dispoziţie 90 de locuri.

A doua decizie implică autorizarea Şcolii Militare de Maiştri şi Subofiţeri a Forţelor Aeriene (SMMSFA) ca instituţie de pregătire a personalului tehnic aeronautic. Instituţia are acum 118 elevi la cursurile de zi. Pentru anul următor sunt aprobate 90 de locuri, 80 distribuite pentru Forţele Aeriene (60 – aviaţie, 10 – artilerie rachete sol-aer şi 10 radiolocaţie) şi 10 pentru Forţele Terestre.

Complementar, sunt în pregătire acreditarea unei specializări în sistemul de formare indirectă pentru subofiţerii în activitate, precum şi varianta preluării pregătirii personalului aeronautic civil de către AFA şi Şcoala de Aplicaţie pentru Forţele Aeriene "Aurel Vlaicu" – Boboc.

De asemenea, a fost redimensionat curriculum-ul educaţional din toate instituţiile de învăţământ, prin corelarea planurilor de învăţământ cu cerinţele educaţionale naţionale şi europene în domeniu, concomitent cu redefinirea pregătirii de specialitate, conform nevoilor de formare şi dezvoltare profesională a personalului militar profesionalizat din Forţele Aeriene şi a cerinţelor structurilor operaţionale.

Totodată, în cadrul convocării au fost discutate proiectele planurilor de învăţământ şi a programelor analitice pentru anul de învăţământ 2009–2010.

Nu în ultimul rând, a fost actualizat şi transmis instituţiilor militare de învăţământ modelul absolventului pentru fiecare nivel educaţional şi formă de pregătire în parte, în concordanţă cu necesităţile de instruire ale structurilor operaţionale din Forţele Aeriene.

Specialiştii în educaţie au mai propus modificarea unor acte normative pentru mărirea duratei cursului de bază pentru piloţii militari, de la şase la unsprezece luni, şi a duratei modulului de specialitate pentru funcţiile de controlor aerian pe filieră indirectă, de la opt săptămâni la şase luni.

Raportul înaintat Statului Major General conţine o altă propunere, de acordare a unor sporuri cadrelor didactice militare, însă neacceptată.

Pentru eficientizarea procesului educaţional din Forţele Aeriene, sunt necesare câteva direcţii concrete de acţiune, astfel:

"Unul din aspecte implică instituţiile de învăţământ şi structurile operaţionale, între care ar trebui să existe o colaborare mai strânsă. O altă direcţie care necesită îmbunătăţiri ar fi colaborarea dintre AFA şi SAFA, pentru corelarea studiilor din academie şi cursul de bază, dar şi între SMMSFA şi SAFA, pentru asigurarea complementarităţii pregătirii maiştrilor militari şi subofiţerilor, schimbul reciproc de materiale didactice şi instructori militari.

Pentru anul 2010, sistemul educaţional militar se va concentra pe pregătirea ofiţerilor şi subofiţerilor formaţi pe filieră indirectă, includerea reprezentanţilor structurilor operaţionale din Forţele Aeriene în comisiile proprii de asigurare a calităţii educaţiei şi executarea de către toate cadrele militare a stagiilor de documentare în structuri operaţionale din Forţele Aeriene.

O altă recomandare prezentă în procesul educaţional 2010 ar fi pregătirea prioritară a personalului care lucrează pe echipamente noi în domeniul limbii engleze", ne-a declarat **colonelul Nicuşor Ţacu**, şeful secţiei Educaţie, Cultură şi Sport din Statul Major al Forţelor Aeriene.

"STRIKE LANCE 2009"

Experiență plus modernitate

Exercițiul "Strike Lance 2009", desfășurat în perioada 21–30 aprilie la Baza Aeriană de la Câmpia Turzii, a reprezentat o astfel de oportunitate. Cea de-a doua prezență a militarilor de la Baza Aeriană Lakenheath, Marea Britanie, după "Sniper Lance 2007", a însemnat o adevărată "gură de oxigen" pentru dorința echipajelor românești de aprofundare a tehnicilor de luptă în parteneriate comune, zone de luptă diferite și cu misiuni complexe.

Plutonier major Sorin SĂFTOIU

România – un partener de încredere

Evidenţa efectelor perioadei de criză, resimţită, iată, din ce în ce mai acut, şi la nivelul resurselor destinate pregătirii pentru zbor, impune valorificarea la maxim a oportunităţilor de antrenare, a participării la exerciţii chiar din postura şi statutul de cosusţinător pe propriile noastre baze aeriene.

Cu un avion căruia i se exploatează capabilităţi tot mai aproape de vârsta a treia din contextul tehnicii folosite pe plan mondial, reuşita acestor manifestări pare, mai mereu, pusă sub semnul întrebării. Şi totuşi, piloţii şi tehnicienii noştri, dar mai ales, MiG-ul nostru găsesc mereu noi şi noi valenţe de raportare.

Schimb de impresii după o "dublă" reuşită

Generalul-maior dr. Ion-Aurel Stanciu – seful SMFA, Jerie Guthrie-Corn – U.S. Charges d'Affaires şi generalul de brigadă Richard Johnston – director programe USAFE

"Numai cu acest tip de scenariu, cu acest parteneriat deplin cu piloţii americani şi cu acest tip de atitudine din ambele părţi putem ajunge la un numitor comun în mişcare, zbor, doctrină şi standarde" spunea, la aterizarea pe aerodromul de la Câmpia Turzii, comandantul Escadrilei de Vânătoare 494, **locotenent-colonelul John Bunnell.** "Susţinerea, chiar şi cu aportul nostru financiar, a acestui tip de activitate demonstrează, încă o dată, implicarea continuă a forţelor aparţinând USAFE în pregătirea şi susţinerea forţelor europene ale statelor membre NATO, fapt care nu poate decât să întărească relaţiile şi nivelul de interoperabilitate dintre USAFE şi Forţele Aeriene Române. În plus, exerciţiile de acest gen reprezintă o bună oportunitate de pregătire în comun şi ne aduc un real câştig referitor la capabilităţi şi standarde. Nu în ultimul rând trebuie remarcată ospitalitatea gazdelor noastre", a completat ofiţerul.

Inspirat ales ca perioadă şi loc de desfăşurare, "Strike Lance 2009" a strâns în rândurile sale o prezenţă numeroasă,

Zbor de exerciţiu – rutină, antrenament

nivelul de implicare explicând dorinţa ambelor tabere de perfecţionare a întregului personal. Astfel, am descoperit la Baza Aeriană "General Emanoil Ionescu" de la Câmpia Turzii două detaşamente hotărâte să exploateze la maxim facilităţile puse la dispoziţie pe pistă, în aer, în turnul de control, în spaţiile administrative, pentru ca rezultatul să aibă conotaţii superlative: 250 de militari americani şi 12

Comandorul Laurian Anastasof, comandantul bazei

avioane F-15E, 200 de militari români şi 6 avioane MiG-21 LanceR.

Avantajele oferite au constituit o premisă stabilă de organizare a exerciţiului. "Vremea extrem de favorabilă, avantajul existenţei într-o zonă apropiată a unui poligon de bombardament, o atitudine deschisă în conceptul de securitate a zborului, au făcut ca propunerea noastră să fie îmbrăţişată de partea americană şi, astfel, Strike Lance să se desfăşoare la Câmpia Turzii", ne-a dezvăluit o parte din strategia de management a activităţii comandantul bazei, **comandorul Laurian Anastasof** .

Opinie susţinută, de altfel, şi de serviciul de relaţii publice a Escadrilei 494, prin vocea şefului acestuia, **căpitanul Alysia Harvey**: "Fiind pentru prima dată în România – este vorba despre Escadrila 494, la "Sniper Lance 2007" a participat Escadrila de Vânătoare 493 din cadrul Bazei de la Lankenheath – am avut anumite temeri referitoare, în principal, la caracterul funcţional al misiunii. Dar, am descoperit aici adevăraţi profesionişti, care ne-au dat încredere să folosim această locaţie şi pe viitor. Din punctul de vedere

Serviciul meteo – componentă vitală pentru realizarea zborului

al imaginii, al unei reprezentări mediatice corecte şi al relaţiilor de lucru, totul a decurs în parametri doriţi. Aş dori să evidenţiez, în special, stadiul bun al adaptabilităţii personalului navigant şi tehnic de la un avion la altul, de înţelegere a necesităţilor fiecărui tip de aeronavă, dar şi cunoştinţele de limbă engleză ale militarilor români. Strike Lance s-a dovedit un exerciţiu media punctual, deschis, ce a oferit atât un limbaj comun de exprimare tehnică, cât şi socială".

Limbaj comun în pregătirea zborului

Profesionalism prin complexitate

Scenariul exerciţiului a oferit, de asemenea, variante de lucru pentru ambele tabere. "Am venit la Câmpia Turzii cu o propunere de scenariu de luptă care să ne ajute în îndeplinirea, în mod primordial, a două obiective: efectuarea de teste în ceea ce priveşte capabilitatea noastră de a susţine o luptă aeriană cu un posibil inamic despre a cărui tehnică din dotare cunoaştem foarte multe lucruri, dar nu l-am întâlnit niciodată în spaţiul aerian (şi pentru partea română s-a constituit într-o şansă de vizualizare a exprimării aeriene a unui aparat de zbor modern) şi, în al doilea rând, încercarea de obţinere a datelor referitoare la capacităţile de bombardament într-un anumit spaţiu apropiat ca distanţă (poligonul Cincu), element nerealizabil în locaţia de la Lakenheath", am aflat de la locotenent-colonelul John Bunnell.

Datele tehnice ale exerciţiului sunt relevante în această privinţă: peste 160 de ieşiri cu mai mult de 220 de ore de zbor pentru avioanele F-15E, incluzând aici şi 26 de ieşiri în zbor comun; peste 100 de muniţii inerte "aruncate" în poligon; executarea de zboruri la joasă înălţime, de recunoaştere aeriană a ţintelor şi obiectivelor de lovit conform scenariului; misiuni de luptă aeriană unu la unu, doi la doi, de interceptare tactică; misiuni de atac la sol cu bombardament simulat, cu formaţii de patru şi opt avioane etc.

"Complexitatea misiunilor din cadrul scenariului a crescut treptat, de la zi la zi de exerciţiu. Acestea au evoluat către rezolvarea situaţiilor tactice generate de condiţiile luptei neconvenţionale într-un mediu asimetric. Aş vrea să remarc faptul că, spre deosebire de multe alte exerciţii similare, s-au executat la Câmpia Turzii, la <<Strike Lance 2009>>, misiuni cu *toate* aeronavele planificate a avea ieşiri. De asemenea, am executat patrulări şi zbor în formaţii de tip celulă pe traiecte de medie şi joasă altitudine, misiuni aer-aer şi de atac a ţintelor cu echipaje mixte, dar şi misiuni ce au vizat atacul ţintelor aflate în raza

maximă de acţiune a platformelor de zbor, concomitent cu acoperirea aeriană a altor misiuni în derulare", a dezvoltat ideea şi directorul român al exerciţiului, **locotenent-comandorul Sorin Avram**.

Senior master sergeant Chris Townsening – exemplu de leadership

Puncte de vedere

Între aceste date tehnice, am încercat să captăm şi punctele de vedere ale celor strict implicaţi: piloţi si tehnici din ambele tabere. Sigur că gândurile şi emoţiile au fost diferite datorită, în principal, caracterului de unicitate a celor două prezenţe – nici una dintre părţi nu mai lucrase sau nu fusese în apropierea celeilalte. Cu toate acestea, datorită pasiunii comună pentru zbor şi necesităţilor de adaptare în scopul obţinerii interoperabilităţii cerute de NATO, au rezultat opinii cu grad de similitudine ridicat.

"Acest exerciţiu a constituit un prilej extraordinar pentru noi. A <<lupta>> împotriva unui avion legendar cum este MiG-ul 21 LanceR este ceva cu care te poţi întâlni o singură dată în carieră. Eu sper, totuşi, să nu fie ultima", a fost opinia **căpitanului Christopher Koeltzow**.

Şi colegii, atât cei români, cât şi cei americani, au împărtăşit gândurile camaradului lor deşi, pe lângă ceea ce cunosc şi exploatează deja, pentru unii ar fi ideal "un avion de sorginte sovietică", iar pentru alţii "rigurozitatea scandinavă" ar fi suficientă. Atâta vreme cât pasiunea sau profesia înseamnă a zbura, părerile sunt comune. Dragostea pentru zbor retează şi netezeşte emoţii adiacente.

Căpitanul Kevin Kenney: "De mult timp doream să cunosc performanţele şi capacităţile unui avion ca MiG-ul 21 LanceR. Acum, prin acest exerciţiu, am făcut-o şi nu îmi pare rău. Dacă pentru mulţi el reprezintă un avion depăşit, ceea ce am constatat noi, la faţa locului, contrazice flagrant aceste păreri".

Febra activităţilor desfăşurate zilnic la "STRIKE LANCE 2009"

Căpitanul Cathyrine "Lilo" Riddersen: "Personal, îmi doresc tot timpul să fiu la acelaşi nivel cu colegii mei. Aşa că prezenţa la acest exerciţiu mi-a crescut dorinţa de perfecţionare, de a învăţa şi a mă antrena împreună cu colegii români. M-au impresionat prin profesionalismul de care au dat dovadă şi uşurinţa în comunicare, mai ales pe partea tehnică".

Căpitanul Jake Anderson (zbor mixt pe F-15E): "Mi-a făcut o deosebită plăcere să prezint avionul nostru piloţilor români. Cred că abilităţile lor îi recomandă oricând pentru un post de ofiţer cu armamentul sau chiar pentru pilotarea unui F-15E. Apropo de acest avion, aş dori să spun doar că îl simt aproape, ca pe un membru de familie, şi aş putea să-l caracterizez scurt, în doar trei cuvinte: putere, eleganţă, performanţă".

Locotenent-colonelul John Bunnell, la predarea avionului

Colonelul John Quintas (zbor mixt MiG-21 LanceR): "Este incredibil cât de fiabil poate să fie, în zbor, MiG-ul 21 LanceR. Am avut momente în timpul zborului când mi-a plăcut ce se întâmplă. Cred că acest tip de avion poate reprezenta, încă, o soluţie pentru anumite tipuri de misiuni şi, de asemenea, poate servi ca partener de nădejde în cadrul misiunilor internaţionale".

Locotenent-comandor Sorin Avram (zbor mixt F-15E): "Ce aş putea să spun... Senzaţia este asemănătoare cu cea în care te dai jos dintr-o maşină de kart şi te urci într-una de Formula 1. Poate este puţin forţată comparaţia, pentru că şi MiG-ul 21 LanceR îşi are capabilităţile sale, în anumite momente şi situaţii, chiar la nivel egal cu cele ale F-15E-lui, mai ales pe partea de avionică. Dar, desigur, prima impresie contează, şi aş fi încântat să zbor un viitor avion de luptă multirol care să aibă multe din performanţele acestui avion".

Susţinerea tehnică şi logistică

Fără îndoială că toţi aceşti temerari ai văzduhului îşi datorează reuşita talentului şi abnegaţiei proprii, dar şi, poate mai important, funcţionării fără cusur a avioanelor. Acest deziderat nu se poate realiza fără aportul decisiv al tehnicilor şi controlorilor de zbor, al responsabililor cu mentenanţa şi logistica.

"Deşi partea americană este cea care a susţinut exerciţiul din punct de vedere financiar, şi noi am fost puşi la încercare sau, mai bine spus, capacitatea noastră organizatorică şi de susţinere a misiunilor din categoria amintită. Aş putea spune, cu mâna pe inimă acum, că suntem pregătiţi, în urma experienţei căpătate după <<Strike Lance 2009>> şi nu numai, de găzduirea sau organizarea

Căpitan-comandorul Lian Someşan – inginerul şef, artizanul componentei logistice

de activităţi similare atât pe teritoriul României, cât şi cu module dislocabile, în afara ţării.

Elemente precum cazarea – organizată în clădirile disponibile ale bazei, faţă de precedentele acţiuni cu dormit în corturi sau plierea firmei de catering pe disponibilitatea pentru conceperea unor modalităţi de hrănire adecvată, ne ajută să credem în aceste posibilităţi de execuţie.

Combustibil, resurse auto, serviciu medical, asistenţă de poliţie militară, toate au fost oferite la un nivel decent de exprimare, mai ales că şi partea americană a înţeles contextul actual de recesiune economică", a prezentat, în câteva cuvinte, situaţia componentei logistice inginerul şef al Bazei de la Câmpia Turzii, **căpitan-comandorul Lian Someşan**.

Poate că, după prezenţele tot mai dese

Strike Lance 2009 – exerciţiu de imagine şi suport PR

Concluzii şi aprecieri

Activităţi premergătoare zborului

al partenerilor de coaliţie pentru antrenamentul în comun, vom învăţa şi noi anumite tehnici de prezentare şi de lucru. Când nu sunt permise fotografierea liniei de avioane sau discuţiile cu membri ai echipajelor, până când aceştia şi tehnica din dotare nu se prezintă conform descrierii, trebuie să saluţi acest comportament de clasă. Nici o criză din lume nu poate justifica prezenţa în salopeta de lucru şi cu adidaşi, pe aripa unui MiG-21 LanceR tocmai întors dintr-un zbor mixt.

Suportul oferit de echipele de tehnici comprimă relaţiile de specialitate pilot-avion-tehnic şi le consolidează pe cele interumane: "Rolul nostru este extrem de important. Eu şi echipa mea, ca şi celelalte echipe de mentenanţă ale avioanelor, suntem sursa de încredere a piloţilor. În momentul în care noi dăm <<ok-ul>> pentru zbor, piloţii sunt încrezători în capabilităţile avionului şi pot executa misiunile la standardele cerute. Colaborarea cu colegii români a fost deosebită şi sunt convins că ei ar putea deservi orice tip de tehnică de aviaţie, cu o pregătire preliminară în domeniul respectiv", a fost de părere şeful echipei de mentenanţă al detaşamentului amerian, **senior master sergeant Chris Townsening**.

Finalul exerciţiului avea să cuprindă şi un DVD-day, moment de lansare a aprecierilor de către invitaţi, de executare a unor zboruri demonstrative şi a deschiderii către media.

Conştient de importanţa parcurgerii fiecărei etape de pregătire, cu atât mai mult fiind

Linie de avioane F-15E oferind salutul colegilor gata de decolare

vorba despre un exerciţiu cu partener tradiţional, şeful Statului Major al Forţelor Aeriene, **generalul-maior dr. Ion-Aurel Stanciu**, avea să declare: "Doresc să îi felicit pe toţi cei care au contribuit la planificarea, organizarea şi executarea acestui exerciţiu. Conform principiului după care ne ghidăm în executarea misiunilor de către structura pe care o reprezentăm – şi anume *eficienţă* ca măsură a tutuor lucrurilor – cred că principalul câştig al exerciţiului <<Strike Lance 2009>> îl reprezintă eficientizarea şi corelarea capabilităţilor celor două categorii de forţe, inclusiv prin reuşita interoperabilităţii între tipurile de tehnică şi de personal. De asemenea, aş dori să mulţumesc părţii americane pentru suportul financiar şi logistic şi îi asigur de cooperarea noastră deplină pentru viitorul misiunilor ce ne vor fi încredinţate".

Cuvinte de laudă au rostit şi ceilalţi invitaţi la ziua festivă, printre care s-au numărat doamna **Jerie Guthrie-Corn**, U.S. Charges d'Affaires, care a evidenţiat – într-o limbă română mult mai bună decât a multora dintre conaţionali – importanţa exerciţiului prin prisma misiunilor din Afganistan şi Irak, U.S. Air Attaché **Brian Mullin**, care a fost decorat de către şeful Statului Major al Forţelor Aeriene cu Emblema de Onoare a Forţelor Aeriene sau directorul Direcţiei Planuri şi Programe din cadrul USAFE, **generalul de brigadă Richard Johnston**. Invitaţi şi reprezentanţi ai media locale au urmărit şi trăit evoluţii ale avioanelor MiG-21 LanceR şi F-15E, dar şi o demonstraţie de intervenţie rapidă şi salvare-evacuare oferită de grupul MEDEVAC şi plutonul de poliţie militară din cadrul bazei.

În final, detaşamentul american ne-a oferit încă o mostră a culturii şi sensibilităţii sociale, un model de apreciat şi demn de urmat. Astfel, parte din piloţii prezenţi pentru "Strike Lance 2009" au vizitat "Grădiniţa socială" de la Acoperământul Maicii Domnului din Turda.

DV-day – moment al concluziilor, aprecierilor şi al întâlnirii cu media

Au venit cu inimile deschise şi cu

F-15 Strike Eagle

foto: Adrian SULTĂNOIU

DIRECTOR OF PLANS, PROGRAMS AND ANALYSES
UNITED STATES AIR FORCES IN EUROPE
UNIT 3050 BOX 145, APO AE 09094

Major General Ion-Aurel Stanciu
Commander in Chief of Romanian Air Force
Ministry of National Defence Air Force Staff
Bucuresti-Ploiesti Hwy
KM 10,5 Bucharest
Romania

Dear Major General Stanciu

I want thank you for the kind gift you presented me during the STRIKE LANCE media day on 30 April 2009. The engraved wine box and bottle of wine will provide me fond memories of our time together and of our Air Force's superb relationship.

During my visit, I especially noted the enthusiasm, and commitment to excellence displayed by all members of the 71st Air Base. The professionalism exhibited by the 71st Air Base reflects the highest of standards, and I commend you, Commandor Laurian Anastasof, and your Airmen.

Again, I am very proud to say we are fellow Airmen defending freedom. Please pass on my heartfelt appreciation to your team!

Sincerely

RICHARD C. JOHNSTON
Brigadier General, USAF

Putere, stil, performanţă – avionul F-15E

braţele încărcate de jucării, rechizite, dulciuri şi multe altele necesare unei grădiniţe. Nu au uitat nici mascota, o panteră neagră.

Emoţii în afara pistei – vizita piloţilor americani la Acoperământul Maicii Domnului din Turda

„Suntem militari, suntem de multe ori plecaţi departe de casă şi ne este dor de copiii noştri. De aceea, oricând putem, facem vizite copiilor din zonele unde suntem prezenţi la exerciţii şi încercăm să le oferim mici bucurii", ne-a explicat unul dintre membrii grupului prezenţa la grădiniţă.

Nici o clipă nu trebuie să ne desfăşurăm activitatea sub impactul problemelor de zi cu zi, ivite din animozităţi financiare din lipsa de resurse de ordin administrativ sau sub impactul unei stări de invidie pentru dotarea, performanţele şi atitudinea partenerilor noştri de exerciţii, a colegilor din misunile NATO.

Dar, pe acelaşi nivel, nici nu trebuie să ne mulţumim la nesfârşit cu romantismul unei tehnici militare sau cu pasiunea pe care vrem să o citim pe chipurile militarilor noştri. Exerciţiul "Strike Lance 2009" a demonstrat, încă o dată, că relaţia omului cu maşina, modelul românesc, "moare, dar nu se predă!" este, încă, de actualitate. Încă reuşim să stârnim admiraţia cu profesionalismul şi dăruirea specialiştilor noştri, încă mirajul peisajului românesc şi decenţa considerării MiG-ului 21 LanceR drept un partener viabil pentru misiuni complexe sunt elemente ajutătoare. Este timpul ca experienţa noastră să devină modernismul lor. Şi invers...

Exerciţiu simulat de către poliţia militară şi grupul MEDEVAC cu profil căutare-salvare în câmp ostil

Aripa 48 Vânătoare, cu locația la Baza Aeriană Lakenheath, Marea Britanie, este prima și singura unitate din cadrul Forțelor Aeriene ale SUA dislocate în Europa (USAFE) care a primit spre exploatare modelul de avion F-15E Strike Eagle. De asemenea, este singura unitate desemnată drept Air Force's Statue of Liberty Wing – posedă atât indicativ numeric cât și nume oficial. În serviciul său se află peste 5.700 de militari activi, peste 2.000 de salariați civili britanici și americani. Din cele patru escadrile din compunere, două – 492 și 494 – operează cu acest tip de avion și au în programul de instrucție cursuri pentru capabilități oferite pentru ceilalți piloți din cadrul structurii.

Misiunile primordiale pentru Aripa 48 Vânătoare sunt conforme principiilor și standardelor NATO: ◆ executarea de atacuri strategice, de interdicție în anumite zone, precum și de suport aerian pentru misiunile USAFE, USEUCOM sau NATO; ◆ atacuri la suprafață cu muniție ce include rachete ghidate; ◆ asigurarea afluirii în orice teatru de operații din lume.

Fiind un vânător pursânge, fapt ce a reieșit și din sloganul echipei de proiectanți – *"Not a pound for air-to-ground"*– , F-15 Eagle și-a demonstrat potențialul pentru misiuni de atac la sol. În anul 1987, acest potențial a fost pus în valoare odată cu apariția variantei F-15E Strike Eagle, aparat conceput special pentru astfel de misiuni. Intrarea efectivă în serviciu se face în anul 1988. Deosebirea principală față de variantele aer-aer constă în apariția celui de al doilea membru al echipajului (respectiv a celei de a doua cabine), cu misiunea de a gestiona sistemele de armament și noua gamă de avionică destinată misiunilor aer-sol.

Față de misiunile predecesorilor săi (F-15A și F-15C), F-15E Strike Eagle este un adevărat multirol. Sistemul avansat de avionică, combinat cu motoarele Pratt & Whitney F100-PW-220, permite avionului să zboare la altitudine mică atât ziua, cât și noaptea, în orice condiții meteo și să evolueze într-o gamă de viteze cuprinse între 277 km/h și 2,5 Mach (aproximativ 2.900 km/h).

Cehia urmăreşte înnoirea flotei de transport aerian

Patru avioane de transport EADS CASA C-295M urmează să fie achiziţionate de către Forţele Aeriene Cehe (CzAF) ca să înlocuiască vechea flotă AN-26. Planul a fost anunţat de către ministrul apărării pe 16 aprilie, dar încă este subiect al aprobării guvernamentale. S-a propus ca trei dintre avioane să fie achiziţionate direct, în timp ce al patrulea avion va fi subiectul unei înţelegeri barter – cinci dintre avioanele cehe L-159 ALCA vor fi schimbate pentru el. Acest aranjament a fost iniţial propus acum ceva vreme, dar negocierile s-au dovedit a fi complexe şi au întârziat procedura de finalizare.

Se speră ca primele patru avioane C-295M să intre în serviciu până în 2011. Ministrul a subliniat că achiziţia noilor C-295M ar îmbunătăţi considerabil capabilităţile pentru misiunile externe şi operaţiunile umanitare.

Adiacent, ministrul apărării, Martin Bartak, a dezvăluit pe 17 aprilie, ulterior discuţiilor cu senatorul american Carl Levin, că Ministerul Apărării negociază cu Statele Unite ale Americii pentru achiziţia a 4 aeronave de transport C-130 Hercules pentru Forţele Aeriene Cehe.

Aceste avioane second-hand ar fi, probabil, achiziţionate din stocul de C-130 retrase din serviciu al USAF.

airforcesmonthly.com

Elicoptere EC725 de la Eurocopter pentru Franța

Ministrul francez al apărării a comandat alte cinci elicoptere EC725 de la Eurocopter, parte din planul guvernamental de refacere economică, introdus de guvernul francez în decembrie 2008. Cele cinci elicoptere sunt programate pentru predare între sfârşitul lui 2010 şi începutul lui 2012.

Contractul asigură locuri de muncă pentru cei 100 de oameni, personal Eurocopter, plus cei 150 de furnizori folosiţi, timp de trei ani. Avionul va fi construit la fabrica Eurocopter din Marignane, în regiunea franceză Bouches-du-Rhône.

Elicopterele comandate vor completa flota de 14 EC725 deja existente în dotarea Forţelor Armate Franceze. Din decembrie 2006, EC725-ul a fost folosit pentru operaţiunile NATO desfăşurate de Franţa în Afganistan, ce au inclus servicii medicale de urgenţă, misiuni de căutare-salvare, îndatoriri de escortare şi ajutor umanitar.

eads.com

Reduceri masive în bugetul american de apărare

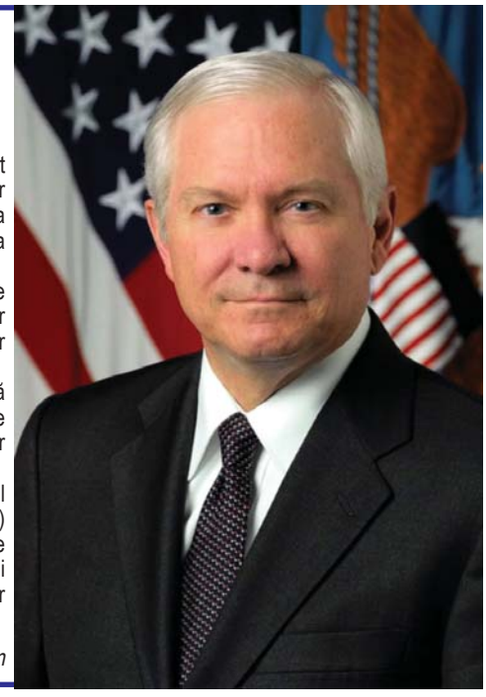

Secretarul de stat american al apărării, Robert Gates, a anunțat că producția lui F-22A Raptor se va limita la 187 de bucăți, în timp ce achiziția modernului F-35 Joint Strike Fighter (JSF) va crește la 30 în anul 2010.

Anularea achiziției elicopterelor VH-71 este și ea planificată, iar eforturile armate se vor îndrepta către elicoptere destinate misiunilor CSAR (căutare și salvare).

Totodată, Gates planifică să oprească producția lui C-17A la 205 de unități, în timp ce dezvoltarea celui de-al doilea prototip de laser aerian va fi stopată pentru moment.

Ca un aspect pozitiv, departamentul Inteligență, Supraveghere și Recunoaștere (ISR) primește o susținere bugetară de 2 milioane de dolari , ce include maximizarea producției Predator-ului și Reaper-ului și adăugarea altor avioane dirijate ISR.

airforcesmonthly.com

Exerciţiu bilateral în Bulgaria

Șase A-10C Warthogs și peste 200 de militari de la Escadronul de Vânătoare 81(FS), cu baza la Spangdahlem, Germania, au participat timp de trei săptămâni la un exercițiu bilateral la Bezmer, în Bulgaria, în cursul lunii aprilie. Panterele, așa cum este numit escadronul, au practicat diverse profiluri de misiuni, dintre care și cele de zboruri comune cu Forțele Aeriene Bulgare care au participat cu aeronave de tipul Su-25K Frogfoots.

Misiunile desfășurate în timpul exercițiului de echipajele americane și bulgare au fost preponderent de suport aerian apropiat (Close Air Support – CAS). Inițial s-a acționat independent,

în ultimele două zile ale exercițiului cele două entități adoptând tactici, tehnici și proceduri comune în cadrul antrenamentelor.

De asemenea, în timpul exercițiului, echipajele au participat la misiuni de tip CSAR – Combat Search and Rescue. Au fost parașutați piloți atât din aeronavele A-10, cât și din aeronavele Su-25, simulându-se catapultarea acestora în teritorii inamice. Echipajele CSAR trebuia să recupereze piloții respectivi.

Scenariile folosite în cadrul exercițiului au fost inspirate din experiența realității teatrelor de operații în Irak și Afganistan.

airforcesmonthly.com

TAROM are primul ATR 72-500

Compania naţională de transporturi aeriene române, TAROM, a primit pe 7 mai primul avion ATR 72-500 de la uzina ATR din Toulouse, Franţa. Acesta vine în urma contractului semnat cu producătorul european ATR anul trecut, în valoare de 37 de milioane de dolari, pentru două ATR 72-500.

TAROM operează în prezent o flotă de 7 ATR 42-500.

Avionul ATR 72-500 este configurat cu 68 de scaune şi deţine două motoare de tipul PW 127M.

Aeronava ATR 72-500 va opera atât pe rutele interne ale companiei TAROM, cât şi pe unele dintre noile curse externe, cum ar fi Dubrovnik, din luna iunie şi Zagreb, de la începutul lunii septembrie, au mai mentionat reprezentantii TAROM.

eads.com

Exerciţiu tactic cu trageri reale

În perioada 27.02–11.03.2009, în poligonul Biscarrosse, Franţa, a avut loc un exerciţiu tactic cu trageri reale cu sisteme de rachete sol-aer HAWK.

Exerciţiul NAWAS este organizat anual, de către Forţele Terestre în cooperare cu Forţele Aeriene, pentru realizarea diferitelor scenarii în cadrul cărora se execută în final trageri de luptă reale cu sistemele de GBAD din dotarea acestor categorii de forţe; în mod tradiţional sunt invitaţi ca participanţi şi militari ai Armatei Regale Belgiene, care execută trageri cu rachete sol-aer, Mistral în Poligonul Biscarrosse.

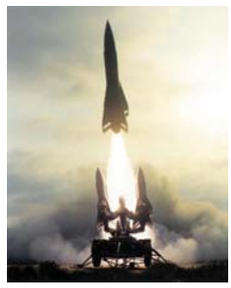

Exerciţiul NAWAS 2009 a avut un scenariu tip Afganistan, simulat implicarea unei coaliţii multinaţionale, pentru rezolvarea unei situaţii conflictuale din regiune.

Reprezentanţii Forţelor Aeriene Române au fost încadraţi în grupul de planificare ATO, lucrând îndeosebi la simularea situaţiei aeriene şi a modificărilor acesteia pe parcursul exerciţiului.

În permanenţă s-a urmărit activitatea subunităţii ce încadrează sistemul HAWK, fiind sprijinit de către partea franceză prin vizite în dispozitiv, discuţii cu specialişti în sistem şi participarea la tragerile executate cu acest sistem.

Exerciţiul NAWAS 2009 este specific, unic, realizând dintr-un exerciţiu de trageri reale cu sistemele de GBAD o activitate de pregătire tip JOINT, în mediu multinaţional şi multitasking.

defense. gouv.fr

Flota Hercules a RAF în tranziţie

Royal Air Force intenţionează să retragă din serviciu ultimele sale C-130K Hercules în decembrie 2012, în ciuda oricăror întârzieri care ar împiedica operarea Airbus-ului A400M.

RAF operează în prezent pe un număr de 17 aeronave C-130K. O parte din ele îşi vor continua misiunile până în 2012.

C-130K era programat pentru retragerea din serviciu în anul 2008, deşi existau speculaţii că RAF va menţine operaţionale câteva K-uri chiar şi după 2012.

Flota de Hercules a RAF a fost supusă presiunii constante a misiunilor de la începutul decadei, cu mai multe avioane şi echipaje dislocate în teatrele de operaţii. Patru avioane – trei C130K şi un C-130J – au fost pierdute în Irak şi Afganistan.

Ritmul misiunilor a diminuat cu 4 ani perioada alocată serviciului pentru C-130J Hercules C4 – până în 2026.

În aceste condiţii, flota de 41 de aeronave Hercules a RAF va fi redusă la 24 de aparate până la sfârşitul lui 2012. Ministerul Apărării urmăreşte să achiziţioneze încă 5 C-130J care să ajute la umplerea golului ce rezultă din întârzierea livrării aeronavelor A400M.

airforcesmonthly.com

Pagini realizate de Şeila DUMITRESCU

16 elicoptere CHINOOK pentru Forţele Aeriene Italiene

Boeing şi AgustaWestland, prin intermediul companiei Finmeccanica, au semnat contractul pentru manufactura şi mentenanţa a 16 elicoptere ICH-47F Chinook destinate armatei italiene. Contractul, în valoare de 900 de milioane de dolari, desemnează Boeing drept primul subcontractor al AgustaWestland pentru noul avion.

Contractul valorează aproximativ 900 de milioane de euro (1,23 miliarde de dolari).

Boeing va construi fuzelajul pentru ICH-47F şi accesorii. Prim contractantul Agusta Westland va fi responsabil pentru design şi integrarea sistemelor, asamblarea finală a avionului, precum şi predarea lui armatei italiane. Agusta Westland are ca termen de predare a elicopterelor anul 2013.

boeing.com

ISTRIA 2009

Raport de la Capu Midia

Șeila DUMITRESCU
Mircea BARAC

Între 11 și 29 mai, trei batalioane de rachete sol-aer, un batalion tehnic și subunități de conducere automatizată și logistică s-au dislocat în poligonul Capu Midia pentru trageri de luptă cu rachete sol-aer. Un exercițiu de antrenament desfășurat de rachetiști în condiții specifice de campanie, departe de facilitățile lumii civilizate. O probă de foc prin care specialiștii traiectoriilor precise și-au demonstrat măiestria, pregătirea pentru luptă, rodul cunoștințelor acumulate în lunile de instrucție din timpul anului.

Aspect de lucru în Statul Major

Ultimele pregătiri în vederea evaluării

Pregătirea unui astfel de exercițiu presupune mai multe etape: de stat major, practică și teoretică. "Pregătirea de stat major durează cam două luni de zile, perioadă în care se stabilește scenariul exercițiului, pe parcursul a mai multor conferințe de planificare. Se urmărește perfecționarea capacității de planificare și conducere a comandamentului brigăzii, a comandamentelor batalioanelor de rachete sol-aer și tehnic. În această etapă sunt angrenați, în principiu, ofițerii de stat major. Pregătirea practică și teoretică a echipelor de luptă se realizează pe parcursul întregului an de instrucție, exercițiul reprezentând modul de evaluare a luptătorilor", ne-a explicat căpitanul Răzvan Tacea.

Batalionul tehnic are o misiune aparte. Aici se asamblează rachetele, care vin în containere, pe secțiuni. După ce motorul reactiv cu combustibil solid (treapta I), aripile și stabilizatoarele sunt atașate corpului rachetei, aceasta urmează ritualul bine stabilit de pe fluxul tehnologic: alimentarea cu aer, combustibili speciali (carburant și oxidant), verificarea circuitelor electrice. Pe **plutonierul Stan Marcu** l-am întâlnit la platforma de alimentare cu carburant. Este de loc din Teleorman, dar în 1990 a făcut armata la Anina, la un batalion de rachete sol-aer. S-a atașat de această armă încă de atunci. După efectuarea stagiului militar s-a angajat ca militar pe bază de contract. În 2001 a fost admis la cursul de subofițeri pe filieră indirectă, iar în 2002 a obținut primul grad de subofițer. "A fost încununarea unor eforturi și a pasiunii pentru această armă. Profesional, mă simt împlinit. Am învățat, de-a lungul timpului, mai multe sisteme din cadrul complexului. Manipularea combustibililor speciali reprezintă o sarcină cu grad ridicat de risc. Însă acest lucru mă motivează. Faptul că fiecare rachetă trece, practic, prin mâna mea, mă face să mă simt util echipei și respectat de colegi. Din păcate, motivația profesională încă este superioară altor motivații...", ne-a destăinuit cu privirea ațintită spre valurile ce se rostogoleau, atemporal, spre țărm, aparent fără motivație.

La unul din batalioanele de foc, echipa rampei de lansare formată din **plutonierul Tiberiu Neda**, comandantul rampei, **soldatul Costel Sană**, **caporalul Ionel Udrea** și **caporalul Costel Vasilică**, servanți, execută un antrenament de încărcare a rachetei pe rampă. Timp de lucru: un minut și douăzeci de secunde. Toți trei sunt uleioși și prăfuiți pe mâini. Plutonierul Neda spune că cea mai mare satisfacție a lui a fost atunci când a reușit la școala de subofițeri pe filieră indirectă. Este și cazarmar la el în unitate, sarcină revenită prin cumul de funcții. "Toată unitatea a primit 2-3 funcții prin cumul; ce să facem dacă n-avem oameni...", povestește Neda.

A ajuns în armată pentru că s-a închis fabrica de vagoane la care lucra. Se întâmpla în 1998. "Până la revoluție era o onoare pentru o domnișoară să umble cu un ofițer, acum e o belea", mai spune Neda. Cu toate acestea, își vede conștiincios de treabă sub haina militară pe care o poartă de atâta amar de vreme.

Seara coboară pe nesimțite peste poligon și în timp ce antenele stațiilor de radiolocație reflectă lumina roșiatică a apusului, o perdea de liniște înlocuiește vacarmul de peste zi. Urmează cea mai importantă zi a exercițiului, ziua tragerilor de evaluare. "Vă culcați cel târziu la 10.30 diseară. Trebuie să fiți odihniți pentru că sunteți bine pregătiți, n-are de ce să vă tremure mâna". Cel care le vorbește oamenilor strânși în fața cortului militar din prelată este comandantul batalionului, **locotenent-colonelul Iulian Niculaie.**

Colonelul Dan Cavaleru, comandantul Brigăzii 1 RSA

Se află la prima tragere cu rachete de luptă din postura de comandant de batalion, însă are încredere în echipa pe care o conduce. “Sunt oameni pasionaţi şi devotaţi meseriei. Camarazi pe care te poţi baza, inclusiv în condiţiile restrictive ale poligonului, unde apa este raţionalizată, iar oamenii sunt cazaţi în dormitoare de câte 50 de persoane. Inclusiv în condiţiile în care încadrarea cu personal a unităţii nu este deloc strălucită. Sunt multe funcţii neîncadrate, specialităţi unde abia avem 50 sau 60 la sută din personalul necesar, iar oamenii trebuie să suplinească şi acele sarcini. Însă în cadrul echipei de luptă, fiecare are un rol egal, indiferent de funcţie şi grad. La fel ca la ceas, unde o rotiţă stricată ţine pe loc timpul, şi aici, fiecare militar are bucăţica lui bine delimitată. Media de vârstă a oamenilor - 30 de ani”, am aflat de la locotenent-colonelul Niculaie.

Alina Gherghel, maistru militar cls. a IV-a, specialist în sistemul de formare a comenzilor rachetei

Ziua decisivă

Programul de luptă al zilei de 26 mai începe creştineşte. Militarii trec cuminţi prin faţa preotului, sărută icoana şi se îndreaptă apoi către batalioanele lor. Trupele, desfăşurate pe câţiva kilometri de plajă, stau rânduite în aşteptarea deciziilor comandanţilor.

Cuvintele pot descrie cu greu traiectoria rachetelor ce pleacă cu 4000 de km pe oră de pe rampă. Sau felul în care simţi că îţi explodează plămânii şi timpanele atunci când sunetul lansării te loveşte cu trei secunde întârziere după lansare. Sau foiala trupelor de intervenţie, preocupate să stingă zecile de incendii iscate în vegetaţia din poligon.

După lansare, ofiţerul cu dirijarea este purtat pe braţe de către colegi. Este semn că tragerea a fost reuşită, iar ţinta nimicită. Colegii îşi arată astfel respectul faţă de cel care a avut în mână eforturile tuturor. Deoarece de pregătirea, de stăpânirea de sine şi de capacitatea de a decide metoda de dirijare a rachetei depinde calificativul întregii echipe.

Locotenentul Aurel Cobzaru este promoţie 2003 şi se află la prima lansare. Emoţiile au fost fireşti, însă tragerile experimentale din ziua precedentă l-au ajutat foarte mult. De când a ajuns în unitate a îndeplinit mai multe funcţii, atât la bateria lansare, cât şi la bateria radiotehnică. În paralel, a urmat cursurile facultăţii finanţe-bănci iar acum îşi continuă studiile cu un master în acelaşi domeniu. Cariera militară este pe primul plan, doar nu făcea liceul militar de amorul artei. “Însă societatea actuală este deosebit de complexă, iar faptul că noi încă exploatăm acest tip de tehnică trebuie să ne dea de gândit, fiecăruia în parte. Nimic nu ţine la infinit”, ne-a spus cu subânţeles locotenentul Cobzaru.

Sublocotenentul Manuela Butnariuc, 26 de ani, este născută la Botoşani, locuieşte în Bucureşti şi are soţul din Constanţa. Iniţial, a absolvit Şcoala de Maiştri Militari şi Subofiţeri pentru Forţele Aeriene, arma radiolocaţie. Apoi a urmat cursul de formare a ofiţerilor pe filiera indirectă. Modelul vieţii militare l-a avut în familie, prin tatăl care a fost tot la radiolocaţie. “Până acum am fost comandată, era simplu. Acum am 12 subordonaţi. Simt că au început să mă îndrăgească“, povesteşte Butnariuc. Are colegi care au şi 80 de subordonaţi. Întrebată cine este cel mai deştept dintre ei, răspunde simplu: “Cine îşi cunoaşte meseria, ăla este cel mai deştept”.

Aşa cum se întâmplă în cazul fiecărei arme tehnice, cei mai apropiaţi de “nevoile” complexului VOLHOV sunt tot maiştri militari, meşterii batalionului.

Burcea Silviu, 36 de ani, este maistru militar din Roşiorii de Vede. Este operator însoţire manuală în înălţime în cadrul echipei de luptă. Complexul pe care lucrează este din ’84, de provenienţă rusească. Spune că funcţionează şi e stabil, iar ca dezavantaj faţă de echipamentele noi are timpul de trecere în poziţie de marş sau de luptă mai mare. Burcea este printre specialiştii de bază ai batalionului format din peste 40 de oameni. În ultimii ani, maxim 15 cadre au venit să li se alăture în sistemul militar. “Noi ne facem treaba din conştiinţă, nu că am beneficia de vreun avantaj material”, mai spune plutonierul Burcea.

El e unul din oamenii care la summitul NATO a asigurat protecţia aeriană a României. Turele au fost de 36 de ore cu

Aspect din momentul alimentării rachetei cu combustibil special

12 ore pauză, tehnica de luptă era cuplată non-stop. Povesteşte că atunci, comandantul forţelor aeriene aliate cu sediul la Izmir, generalul- locotenent Maurice “Lee” McFann, a venit în vizită la militarii români şi primul lucru pe care l-a întrebat a fost cum se organizează ca să se odihnească.

Concluzii

Dincolo de vocile umane din tabăra de la Capul Midia, exerciţiul Istria şi-a atins obiectivele propuse - de perfecţionare a capacităţii de planificare şi conducere, de pregătire în vederea ducerii acţiunilor de luptă şi de antrenare a trupelor pentru a acţiona integrat în vederea combaterii mijloacelor aeriene ostile.

Referitor la concluziile desfăşurării

Sublocotenent Manuela Butnariuc, ofiţer transmisionist în cadrul batalionului

exerciţiului Istria, comandantul brigăzii, **colonelul Dan Cavaleru**, ne-a precizat: “A fost un exerciţiu complex, în care Brigada 1 Rachete Sol-Aer a fost implicată

cu tehnică şi efective, având mai multe etape. O primă etapă s-a lucrat preponderent la planificare, cu documente, o a doua etapă a presupus dislocarea forţelor şi mijloacelor din zona Bucureştiului în zona Capu Midia - transport mixt, atât pe cale ferată, cât şi pe roţi, iar o a treia etapă, desfăşurată aici, cu trei batalioane de rachete sol-aer, un batalion tehnic şi un batalion de conducere automatizată. În cadrul exerciţiului "Istria", vreme de două zile, am fost implicaţi şi în exerciţiul "Şoimul", în care în dublă partidă cu colegii noştri de la aviaţie, am executat antrenamente pe ţinte aeriene marcate, activitate care s-a desfăşurat în condiţii foarte bune. Ambele structuri, respectiv brigada şi bazele aeriene care au participat vor beneficia pe viitor de lecţiile învăţate oferite de acest exerciţiu. Astăzi (n.r. - 27 mai) am marcat etapa finală, care a culminat cu tragerile de luptă, începute de ieri, cu o tragere experimentală. S-au verificat anumite elemente componente ale rachetelor de luptă, activitate reuşită în totalitate, confirmată şi de cei de la departamentul armamente, iar astăzi, tragerea de luptă. Echipele de luptă sunt bine instruite

Plutonierul Tiberiu Neda, comandant rampă lansare

În cabina emisie-recepţie, maistrul militar cls. a II-a Romică Ciupitu

şi îşi pot îndeplini misiunea. Într-adevăr, toată lumea ar dori ca această tehnică să fie schimbată, să avem o tehnică modernă, dar noi încă luptăm şi încercăm să o exploatăm cât mai bine posibil pe cea pe care o avem".

Legat de bateria Hawk, prezentă în poligon, colonelul Cavaleru a declarat: "Aceasta nu va executa trageri până când nu va începe procesul de modernizare şi operaţionalizare, dar oamenii s-au antrenat în condiţiile de poligon, în special prin descoperire, fiind autodidacţi. Este un lucru pozitiv pentru că tinerii subofiţeri şi ofiţeri care încadrează această tehnică sunt interesaţi să acumuleze cât mai multe cunoştinţe. În prezent, avem specialişti care se află la cursuri de specializare în Statele Unite. O parte au fost în Olanda".

Cu resurse până în 2015 şi urmăriţi de amiralul Gheorghe Marin, şeful Statului Major General, alături de generalul Ion Stanciu, şeful Statului Major al Forţelor Aeriene Române, militarii de Brigada 1 Rachete Sol-Aer "General Nicolae Dăscălescu" au bifat cu bine încă o misiune îndeplinită.

În poligon, rachetiştii se simt în elementul lor. Se află în mediul în care pot demonstra ce ştiu, de ce sunt capabili din punct de vedere profesional. Semnătura rachetei croşetată de urma de fum spre punctul de întâlnire cu ţinta reprezintă certificatul profesionalismului lor. În condiţiile exploatării unei tehnici cu resursa la limită, găsesc tot timpul alte provocări, experimentând an de an alte funcţii, alte sarcini. Din dorinţa şi ambiţia de a nu lăsa descoperit un sistem care nu este încadrat. În situaţii limită, specialiştii traiectoriilor precise se susţin reciproc, dând dovada unei adevărate echipe. Acceptând condiţiile grele ale poligonului, adaptându-se permanent realităţilor sociale, privind cu speranţă spre viitor.

Locotenentul Aurel Cobzaru, ofiţer cu dirijarea

încărcarea rachetei pe rampa de lansare

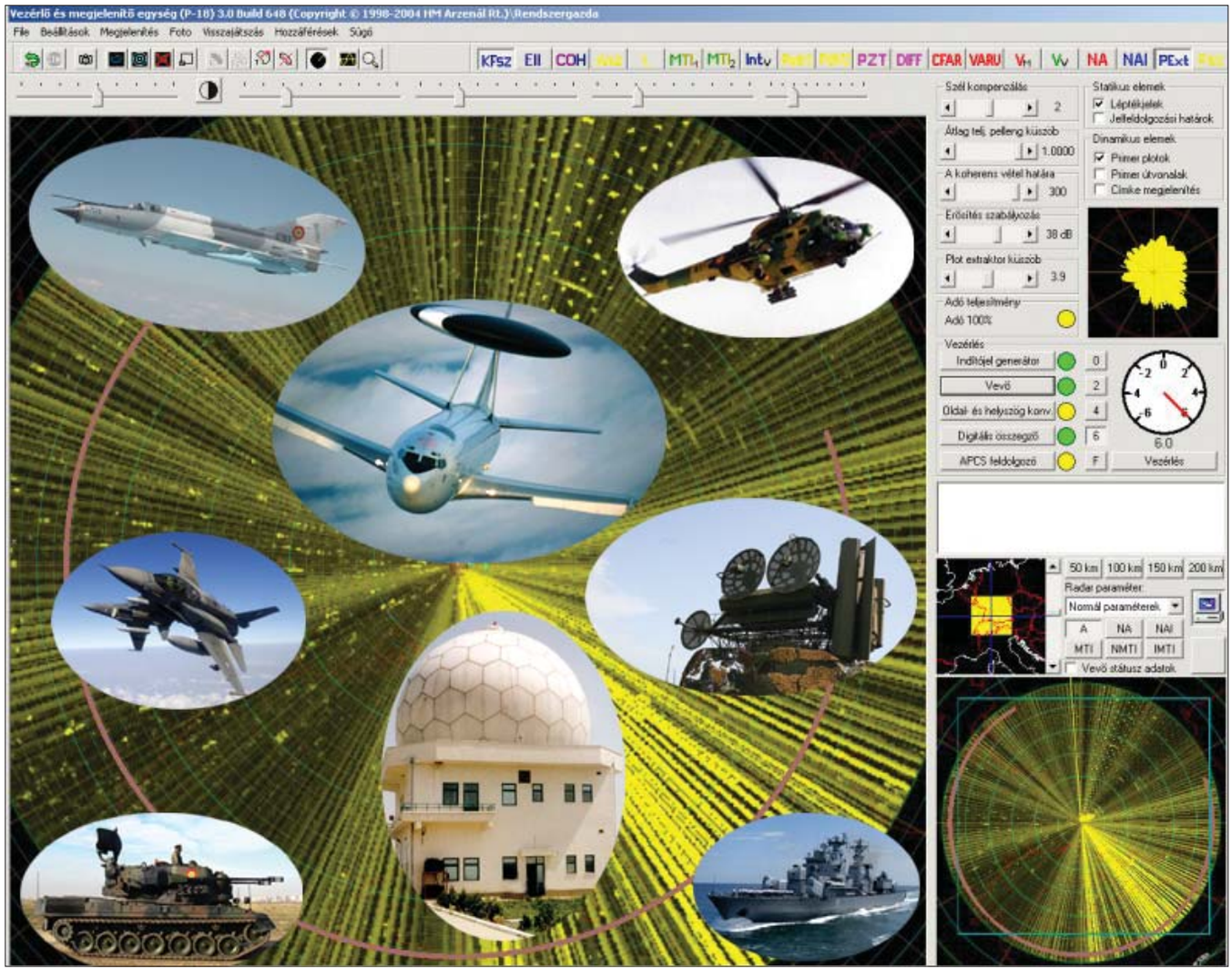

ANTRENAMENT COMPLEX, ÎN CONDIŢII SPECIFICE RĂZBOIULUI ELECTRONIC

Pe parcursul a 6 zile, în perioada 05.04–10.04 a.c., în cadrul antrenamentului NATO de război electronic – NEWFIP '09, o desfăşurare impresionantă de forţe şi mijloace s-au prins într-o încleştare... electronică, într-o acţiune dominată de avantajele ori... dezavantajele inteligenţei artificiale. S-au executat operaţii aeriene şi de război electronic din aer şi de la sol, precum şi operaţii terestre de tip Air Defence. Planificat şi condus de NATO, antrenamentul a fost executat de România, cu sprijinul Forţelor Aeriene ale Greciei.

Căpitan Mircea Barac

Scop şi obiective

Ultimele conflicte ale secolului trecut au confirmat necesitatea ca acţiunile militare să înceapă prin declanşarea operaţiilor de război electronic şi a operaţiilor aeriene, urmărindu-se nimicirea aviaţiei inamicului la sol şi în aer, cucerirea supremaţiei aeriene şi, pe măsura descoperirii şi localizării obiectivelor din adâncime, lovirea lor cu sisteme de armament de mare precizie.

În aceste condiţii, funcţiile unui echipament destinat războiului electronic (EW – Electronic Warfare) sunt de a detecta, suprima sau neutraliza mijloacele şi sistemele radar, de comunicaţii, optoelectronice etc.

Scopul exerciţiului NEWFIP 2009, aflat la cea de a şasea ediţie, a constat în antrenarea elementelor componente ale Sistemul Integrat de Apărare Aeriană al NATO, într-un mediu real de război electronic. În această idee, exerciţiul NEWFIP '09 a fost focalizat pe antrenarea forţelor de apărare aeriană, de supraveghere şi control aerian.

Pe timpul desfăşurării exerciţiului au fost exersate tehnici pentru minimizarea efectelor bruiajului, prin aplicarea măsurilor de protecţie electronică şi îmbunătăţirea cooperării la nivel operativ şi tactic, între structuri, componente, servicii şi naţiuni.

"Acest tip de antrenament, concretizat prin punerea la dispoziţie a mijloacelor şi specialiştilor NATO, reprezintă una din formele de colaborare de care beneficiază ţările membre ale Alianţei. Este un mod de acţiune prin care experienţa partenerilor este transmisă, sub forma lecţiilor învăţate, la nivelul tuturor statelor din coaliţie", ne-a declarat **locotenent-colonelul**

Constantin Gherasim, directorul exerciţiului.

Forţe şi mijloace participante

"Este unul dintre cele mai complexe antrenamente executate de Forţele Aeriene Române, cu caracter multinaţional şi întrunit. Personalul participant s-a antrenat potrivit unui scenariu care a prevăzut exercitarea misiunilor pe fondul unui intens bruiaj electronic, creat de echipamentele specializate ale NATO.

Etapa de planificare şi de pregătire a antrenamentului a contabilizat o multitudine de activităţi, un dialog permanent între reprezentanţii NATO şi oficialii români datorită numărului mare de forţe şi mijloace implicate", am aflat de la **maiorul Cristian Lupu**, ofiţerul de proiect al antrenamentului.

Afirmaţia maiorului Lupu este pe deplin justificată dacă avem în vedere faptul că Forţele Aeriene Române au participat cu personal (de stat major, navigant, nenavigant, tehnico-ingineresc, de deservire, operatori, tehnici de sisteme) şi tehnică de luptă (radare, avioane MiG-21 LanceR, elicoptere IAR-330 Puma SOCAT, complexe de rachete sol-aer). Au fost implicate toate bazele aeriene, Brigada 1 Rachete Sol-Aer, Batalionul de Război Electronic, Batalioanele de Supraveghere Aeriană, Batalionul de Comunicaţii Aero şi Informatică, Componenta Operaţională Aeriană şi Centrul pentru Operaţii Aeriene.

Caracterul multinaţional şi întrunit al exerciţiului NEWFIP a fost asigurat prin participarea Hellenic Tactical Air Force/Grecia şi a structurilor de apărare ale Forţelor Aeriene, Forţelor Navale şi Forţelor Terestre Române.

Astfel, Forţele Navale au participat cu fregatele Mărăşeşti şi Regele Ferdinand şi cu o corvetă, iar Forţele Terestre au pus la dispoziţie mai multe complexe GBAD – Ground Base Air Defence.

În hora jocului au mai fost prinse avioane de tip F-16 ale Hellenic Air Force, sisteme AWACS şi aeronave de tipul DA-20.

Pe timpul antrenamentului s-au executat operaţii aeriene în comun cu aeronavele F-16 ale Hellenic Air Force, operaţii navale de tip ADEX (atac asupra forţelor navale) şi operaţii terestre în condiţii de bruiaj.

Căpitanul Roberto Sternat s-a remarcat pe întreaga perioadă a desfăşurării exerciţiului, atât prin cunoştinţele de specialitate la nivelul elicopterelor IAR-330 Puma SOCAT, cât şi prin sprijinul acordat în calitate de HNS (Host Nation Support) delegaţiilor străine care şi-au desfăşurat activitatea la Baza 90 Transport Aerian.

Aspectele care au privit planificarea, pregătirea şi coordonarea misiunilor aeriene executate pe timpul antrenamentului cu aeronavele MiG-21 LanceR, au fost duse la îndeplinire cu maxim de profesionalism de către **locotenent-comandorul George Zamfirescu**, de la Baza 86 Aeriană.

Celula de conducere a antrenamentului, compusă din reprezentanţii delegaţiei NATO şi reprezentanţii categoriilor de forţe participante, a fost sprijinită permanent de către personalul Centrului de Operaţii Aeriene, fapt remarcat şi de delegaţia străină prezentă la antrenament, şi a asigurat: ◆ managementul pretactic şi tactic al spaţiului aerian naţional; ◆ coordonarea în timp şi spaţiu a aeronavelor în spaţiul aerian; ◆ monitorizarea afluirii şi defluirii aeronavelor şi desfăşurarea antrenamentului; ◆ asigurarea serviciului de trafic aerian în colaborare cu ROMATSA; ◆ asigurarea de sprijin logistic real.

Coordonarea tuturor activităţilor privind planificarea, pregătirea şi evaluarea participării la antrenament şi elaborarea concluziilor rezultate a fost asigurată de Componenta Operaţională Aeriană.

Concluziile exerciţiului au evidenţiat faptul că, prin caracterul preponderent al acţiunilor de cercetare, bruiaj şi protecţie electronică, specificul metodelor şi procedeelor întrebuinţate, al tehnicii din dotare şi pregătirii de specialitate necesare, războiul electronic, ca şi componentă a războiului modern, constituie o formă importantă de asigurare strategică, operativă şi de luptă care se organizează şi se execută la nivelul tuturor formelor acţiunilor de luptă, în cadrul tuturor categoriilor de forţe armate.

Competiţie pentru Memorialul Aeronauticii

Şeila DUMITRESCU

La concursul public pentru realizarea ansamblului urbanistic Memorialul Aeronauticii, propus a fi amplasat între Piaţa Aviatorilor şi Piaţa Charles de Gaulles în 2010, **arhitectul Răzvan Luscov** a câştigat premiul doi, în valoare de 11.000 lei. Locul trei a fost ocupat de **arhitect Ştefania Constantinescu** şi **colaboratorul Emanuela Rus.** Premiul acordat însumează 7.500 lei. Premiul unu nu s-a acordat pentru că nu s-au întrunit toate criteriile de valoare, conform juriului. La faza finală a concursului, aflată în

desfăşurare, vor intra în competiţie cei doi arhitecţi – Luscov şi Constantinescu, plus cei cinci arhitecţi care au obţinut menţiunea juriului. "Pe 26 iunie va fi ales câştigătorul final al proiectului Memorialului Aeronauticii, iar schiţele de arhitectură, îmbunătăţite conform recomandărilor juriului, se vor găsi la Muzeul Aviaţiei, strada Fabrica de Glucoză 2-4 până pe 27 iulie", a declarat **Dan Bartoc,** preşedintele Fundaţiei Culturale "Bartoc".

Competiţia a reunit 46 de proiecte de soluţii de amenajare urbanistică generală, din care 44 au intrat la jurizare. Din juriu au făcut parte Dan Alexandru Bartoc, preşedintele Fundaţiei Culturale "Bartoc", arhitecţii Ştefan Bâlici şi Liviu Dobre, arhitect-şef adjunct, reprezentant al Primăriei Municipiului Bucureşti, Dan Hadârcă, reprezentant al Autorităţii Aeronautice Civile Române, arhitect Vasile Mitrea, reprezentant desemnat de Ordinul Arhitecţilor din România, criticul de artă Mihai Oroveanu, reprezentantul desemnat de Universitatea de Arhitectură şi Urbanism, arhitect Romeo Simiraş şi cel al Primăriei Municipiului Bucureşti, arhitect Diana Olteanu.

Obiectivele concursului au fost, printre altele, realizarea şi amplasarea unui ansamblu de piese de artă monumentală, cu numele personalităţilor comemorate, amenajarea spaţiului public destinat promenadei cu alei, spaţii plantate, mobilier urban iluminat conform exigenţelor contemporane şi ridicarea statutului urbanistic al Bulevardului Aviatorilor.

Această iniţiativă se încadrează într-un alt proiect de comemorare a 75 de ani de la inaugurarea, pe data de 20 iulie 1935, a Monumentului Eroilor Aerului.

PELERINAJ OSTĂŞESC

Aşa cum se obişnuieşte în fiecare an în perioada dinaintea Învierii Domnului, la mijlocul lunii aprilie, un grup de persoane (cadre militare şi personal civil contractual) din Statul Major al Forţelor Aeriene a efectuat un pelerinaj la Mănăstirea Dintr-un Lemn din judeţul Vâlcea. Cu această ocazie, cei prezenţi au vizitat bisericuţa de lemn, biserica de piatră, muzeul mănăstirii, Casa Domnească, s-au închinat şi rugat la icoana Maicii Domnului şi, nu în ultimul rând, au adus daruri pentru sfântul aşezământ monahal.

Delegaţia a fost condusă de şeful Statului Major al Forţelor Aeriene, **general-maior dr. Ion-Aurel Stanciu,** şi de şeful Statului Major al Forţelor Navale, **contraamiral Dorin Dănilă.**

Grupul nostru de slujitori ai Forţelor Aeriene a pornit în pelerinaj la una dintre cele mai vechi, frumoase, grandioase şi cu o viaţă duhovnicească îmbunătăţită – Mănăstirea Dintr-un Lemn, într-o zi de la mijlocul lui *prier,* când razele soarelui s-au hotărât să participe la marea sărbătoare a creştinătăţii. După câteva ore de şerpuit cu microbuzul într-un trafic sufocat de realitatea luptei cotidiene a omului pentru existenţă, dar şi a pregătirilor de sărbători, am ajuns la destinaţie. Dintr-o dată, cu toţii am fost surprinşi de sentimentul faptului că am intrat într-o altă lume.

Chiar la intrare, ne întâmpină turla mănăstirii, în spatele căreia ni se descoperă biserica zveltă, albă şi mândră în toată splendoarea ei. Aici se ţin slujbele bisericeşti, culminând cu dumnezeiasca Sf. Liturghie, aici se înalţă imnuri şi cântări bizantine, prin glasurile tinerelor înveşmântate în negru, aici este izvorul sfinţeniei. Măicuţele de aici poartă necontenit, dar nu cu uşurinţă, firul rugăciunilor de zi şi de noapte şi priveghează candelele sfinte, aprinse cu câteva sute de ani în urmă.

Înaintăm cu paşi sfioşi spre interiorul mănăstirii. Pe de o parte, frumuseţea bisericii, ordinea, curăţenia, eleganţa, pe de altă parte, frumuseţea naturii înconjurătoare, liniştea tainică şi apăsătoare, dar bucurătoare pentru suflet, toate ne dădeau fiorul unei înalte trăiri spirituale. Odată pătruns în incinta mănăstirii, străinul n-ar bănui că în această cetate împodobită cu flori de toate culorile, cu o stare de spirit caracteristică rigorii şi ascultării, se găsesc fiinţe care priveghează într-o necontenită împletire a muncii cu rugăciunea şi că albe sunt nopţile lor în timp ce toaca ocoleşte biserica.

Am fost întâmpinaţi de preacuvioasa maică stareţă, stavrofora Emanuela Oprea, alături de un sobor de maici.

– "Bine aţi venit cu pace", abia deslusim cuvintele maicii stareţe, copleşită şi ea de emoţia revederii.

Am vizitat împreună cu maica stareţă şi sora Sofia, care este ghidul mănăstirii, bisericuţa de lemn, biserica de piatră, muzeul, Casa Domnească, precum şi minunata seră a mănăstirii, menită să aprovizioneze cu legume proaspete bucătăria, aproape în tot timpul anului. Apoi, au urmat clipe de meditaţie şi rugăciune. Am purtat o discuţie cu maica stareţă, care a avut bunăvoinţa să ne pună la curent cu activităţile şi greutăţile mănăstirii, de faptul că s-au obţinut aprobările şi fondurile necesare pentru începerea construcţiei unei noi biserici, că a avut loc sfinţirea locului unde urmează să se ridice o nouă biserică, de către PS Gherasim, episcopul Râmnicului, împreună cu un sobor de preoţi, a fost confecţionată o ramă specială pentru icoana Maicii Domnului, precum şi cu evenimentele mai importante ce au avut loc în anul precedent. Întreaga sa viaţă monahală o împarte între rugăciune şi misiune, între linişte şi ascultare, între supraveghere, laudă, mustrare şi călăuzirea măicuţelor şi mirenilor pe calea mântuirii.

Spre Bisericuţa Dintr-un Lemn

Pagini realizate de căpitan-comandor Ştefan POPA

– Bucuria noastră cea mare – spune stareţa – a fost în postul Naşterii Domnului, cînd au îmbrăcat, cu nădejdea mântuirii, haina îngerescului chip două surori din cadrul obştii noastre.

La plecare am luat cuvânt de folos de la maica stareţă şi binecuvântare de la Preacuviosul Părinte arhimandrit doctor Chesarie Gheorghescu şi Părintele Protosinghel Ghenadie Gogu, duhovnicii mănăstirii.

Măicuţele Mănăstirii Dintr-un Lemn, păzind cu sfinţenie îndătinatele pravile, trăiesc ca într-o familie în care sălăşluieşte duhul comuniunii. Urmând tradiţia ortodoxă, maicile de aici îmbină munca fizică la diferite ascultări cu trăirea duhovnicească, precum şi cu truda pe tărâm cultural. Astfel, după o muncă asiduă de cercetări, căutări şi descoperiri a izvoarelor şi surselor istorice din arhiva mănăstirii, a episcopiei, şi nu numai, două surori licenţiate în teologie şi sub directa coordonare a maicii stareţe au reuşit să alcătuiască o monumentală lucrare monografică – „*Monografia Mănăstirii Dintr-un Lemn*".

REMEMBER CU STATUT EROIC

Plutonier major Sorin SĂFTOIU

Pe 17 mai, la Bacău, aviatori, veterani și invitați s-au reunit să îl aniverseze pe căpitanul aviator al Grupului 9 al Aviației de Vânătoare, Alexandru Șerbănescu, erou căzut la datorie în cel de-al Doilea Război Mondial. Câteva din ultimele izbânzi ale celui care a murit în dimineața zilei de 18 august 1944 ar fi doborârea a 24 de avioane inamice, cinci bombardiere, iar asta cu numai 26 de aparate aflate sub conducerea celui pe care mareșalul Ion Antonescu abia îl numise aghiotantul său.

Evenimentul, organizat de Fundația "Erou Căpitan Aviator Alexandru Șerbănescu", cu sprijinul Statului Major al Forțelor Aeriene, a marcat 97 de ani de la nașterea eroului și, totodată, i-a sărbătorit și pe doi supraviețuitori ai Grupului 9 Aviație, **generalii de flotilă aeriană Ion Dobran** și **Dan Stoian**, camarazi de arme cu Șerbănescu.

"Cine își mai amintește de cele peste 40 de găuri din carlinga avionului lui Alexandru? Cine își mai amintește că noi nu am luptat pentru Stalin sau Hitler, ci pentru Țara Românească? Noi am fost în permanență sub mâna destinului transpusă mai mereu în lumina rachetei roșii care semnaliza decolarea", a rememorat **generalul (r) Dan Stoian.**

Prezent la ceremonia desfășurată la Baza 95 Aeriană de la Bacău, ce poartă numele eroului Șerbănescu, **generalul de flotilă aeriană Virgil Ristea,** a exprimat simplu importanța comemorării. "Datorită lor, a acestor camarazi ai noștri, am învățat ce înseamnă să lupți pentru un țel în viață, ce înseamnă să fii devotat trup și suflet armei aviație, ce înseamnă să nu pui nimic mai presus de dragostea de patrie. Cel care s-a jertfit și cei care au supraviețuit au făcut-o pentru noi, pentru ca noi să avem descoperită baza credinței în spiritul românesc și a profesionalismului militarilor", a spus locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Aeriene.

Generalul de flotilă aeriană (r) Dan Dobran l-a evocat și el pe eroul care nu mai este: "Șerbănescu a rămas în conștiința tuturor drept simbolul aviației militare, fiind un strălucit zburător, profesionist și dârz luptător. Simțul datoriei de om, camarad și mare patriot nu făceau obiectul nici unui fel de tranzacție. Un militar de carieră desăvârșit care nu putea sub nici o formă să conceapă vreo abdicare de la onoarea de ostaș al Armatei Române. Aviația de vânătoare a fost vocația lui – a fost ca un meteorit. Prețul vieții îl datorează cel mai adesea luptătorii, el fiind apanajul neamului românesc. Șerbănescu nu a făcut rabat de la acest principiu".

Președinta Fundației "Erou Căpitan Aviator Alexandru Șerbănescu", **doamna Eleonora Arbănaș,** a elogiat activitatea pilotului Șerbănescu și i-a felicitat pe cei doi generali sărbătoriți, colegii eroului: "Sărbătoarea aniversară de astăzi în onoarea domnilor generali conturează cu fire aurite toată fila pe care noi o scriem astăzi. Dăruirea și pasiunea pentru zbor, dar și iubirea de neam le-au dat puterea să păstreze în suflet, la loc de mare cinste, actele de curaj din perioada războiului, dar și dureroasa pierdere a multor camarazi. Pentru activitatea desfășurată pe front s-au bucurat în egală măsură de aprecierile comandanților, iar pentru faptele de arme au fost distinși cu diferite ordine și medalii.

Generalul de flotilă aeriană Virgil Ristea , felicitându-i pe camarazii de arme ai eroului aviator Alexandru Șerbănescu, generalii de flotilă aeriană (r) Dan Stoian și Ion Dobran

După război, sistemul totalitar i-a "recompensat" din păcate cu scoaterea din cadrele active ale armatei presărându-le viața cu puține bucurii și multă durere. Nu vom putea nicicând înțelege rațiunea pentru care datoria împlinită a militarului de carieră, precum cele două personalități pe care le aniversăm aici, alături de spiritul av. Șerbănescu, i-au făcut să îndure o perioadă de multe umilințe rezultate din ignoranța sistemului viciat de atunci, instalat în țara pe care ei au apărat-o.

Toate acestea reprezintă motivele pentru care recunoștința noastră nu va fi îndeajuns pentru tot ce au făcut și îndurat majoritatea aviatorilor care au scăpat tirului inamic al acelor vremi.

Fundația noastră este mândră să aibă ca membri de onoare cele două personalități pentru care nu am precupețit nici un efort spre a-i readuce în conștiința publică, bucurându-se întotdeuna de atenția noastră specială. Eroicele lor fapte din timpul războiului demonstrează cu prisosință valoarea aviației militare romane. Alături de aceștia s-au aflat alți mari aviatori precum Constantin Cantacuzino, Ion Milu, Ion Mucenică, Tudor Greceanu și mulți alții, știuți sau neștiuți".

Scrisoare din 1941, scrisă de locotenentul Șerbănescu elevului Mirel Stoenescu de la Școala de Ofițeri Aviație, Turnu Severin, citită de ***doamna Eleonora Arbănaș,*** *președinta Fundației "Erou Căpitan Aviator Alexandru Șerbănescu", în fața întregii asistențe*

Domnului Elev adjutant, șef aviator Stoenescu Mirel

Școala de Ofițeri Aviație, Turnu Severin.

Roșiori de Vede, 14.IX.1941

Dragă Mirele,

Rândurile tale - izvor discret și delicat de viață, dincolo de obișnuit, mugurul unei flori rare și totuși existente, îmi alimentează avânturile și convingerile mele, cinstite, drepte și adevărate, legănâdu-mi întreaga mea ființă într-un ritm viu și de foarte puțini cunoscut, într-un ritm sigur al omului conștient de el și sigur de orice înfăptuire.

Mă bucur, băiatule drag, ca sufletul tău ales și delicat, trebuie să fie încercat și zbuciumat, la o vârstă când, călirea existenței noastre capătă un coeficient de cea mai mare valoare. Calitățile native ale sufletului tău curat și bun, învățăturile sănătoase căpătate până acum să fie un impermeabil tuturor celorlalte stări cu tendințe de transformare și greu, drept și nerecunoscut de foarte mulți; numai în acest fel vei reuși să nu cazi, rămânând izvor de năzuințe și viață pentru oameni.

Mirele, tu ești un băiat bun; păstrează-te în forma în care am vrut să vă văd pe toți, independent de prețul ce va trebui să acorzi – întru menținerea ta – pe această culme; dă-ți fără ezitare chiar viața, dacă adevarul – pentru izbânda luminii lui, cinstea –pentru triumful frumuseții ei, dreptatea – pentru măreția ei, dincolo de zbuciumul viețuitoarelor umane, ți-o cere.

Nu te mulțumi cu viața așa cum ți se oferă, bravează în luptă, izbânda va fi cu tine. Crede neclintit în șefii tăi buni și răsplătește-le totdeuna încrederea ce ți-o acordă. Fii înțelegător cu toți oamenii care evită slăbiciunea; nu-ți apleca și încovoia spatele pentru satisfacerea unor interese în care lumina adevărului și a caracterului este absentă; când o vei face, poți să-ți ridici viața, căci chemării pentru care te-ai pregătit nu-i vei mai fi folositor.

Credința mea în tine să-ți fie un îndemn în lupta pe care abia ai început-o.

Nu-ți uita comandanții, de orice treaptă și crede în lumina adevărului – la acest gând – îți trimit cele mai bune urări ale mele.

Semnează locotenent Alexandru Șerbănescu

Un an mai târziu, elevul Stoenescu absolvea școala de ofițeri de aviație ca șef de promoție dintr-un total de 71 de absolvenți – personal navigant.

General-maior Marinel Nicolae
21 septembrie 1950 – 01 aprilie 2009

UN ULTIM DRUM... UN ULTIM ONOR!

Niciodată primăvara nu a adus mai multă tristeţe în sufletele personalului din Forţele Aeriene. Pentru o clipă, razele soarelui de atâtea ori solii ale renaşterii, ale bucuriei sufleteşti, au fost îngheţate de mâhnirea profundă din inimile noastre. Grijile cotidiene au devenit pentru o vreme atemporale, estompate de forţa destinului care s-a dovedit, de această dată, nedrept de crud.

Statul Major al Forţelor Aeriene, toţi cei care l-au cunoscut şi iubit pe generalul-maior (r) Marinel Nicolae sunt în doliu.

Vestea încetării din viaţă a celui ce a fost un eminent ofiţer de stat major, un OM de o mare noblețe sufletească, un camarad de excepţie şi, cu siguranţă cel mai iubit dintre generali, ne-a produs o enormă tristeţe.

...

Biografia sa, onorată de fapte demne de cele mai înalte aprecieri, a constituit şi va constitui prin ani, un model de viaţă închinată, cu abnegaţie şi dăruire totală, slujirii Forţelor Aeriene Române.

Venit pe lume la 21 septembrie 1950, la Giurgiu, urbea mângâiată de curgerea milenară a Dunării, ireversibilă precum valurile vieţii, tânărul Marinel Nicolae a îmbrăţişat, în 1972, după absolvirea Şcolii de Ofiţeri de Radiolocaţie, cariera militară.

După ce a îndeplinit cu succes o serie de funcţii de comandă, avansând până la nivelul de comandant al unei brigăzi de radiolocaţie, ofiţerul Marinel Nicolae şi-a dedicat cea mai mare parte a activităţii sale muncii tenace în statele majore ale eşaloanelor superioare din Forţele Aeriene. A dovedit calităţi deosebite în acest domeniu de mare însemnătate în structurile militare, fapt ce a determinat numirea sa, în anul 2003, în funcţia de şef al Resurselor Statului Major al Forţelor Aeriene, funcţie pe care a exercitat-o cu un dezvoltat spirit de răspundere, cu pasiune, cu profesionalism, până la trecerea în rezervă.

...

Omul şi ofiţerul Marinel Nicolae şi-a făcut ideal şi crez din realizarea cu conştiinciozitate, demnitate şi onoare a sarcinilor ce i-au revenit. Pregătirea sa militară temeinică şi viziunea clară asupra complexităţii fenomenului militar contemporan şi, în context, a rolului şi misiunilor Forţelor Aeriene, au contribuit decisiv, prin prisma funcţiilor îndeplinite, la crearea unei structuri omogene, puternice, cu o forţă de acţiune şi reacţie rapide.

Devotamentul şi dăruirea, pasiunea puse în exerciţiul slujirii Armatei

Române, în general, al Forţelor Aeriene, în special, sunt doar câteva din elementele constitutive ale imaginii cu care ne-a obişnuit domnia sa.

Noi, colaboratorii săi apropiaţi, i-am remarcat şi apreciat stilul dinamic, combativ, capacitatea de a şti să lucreze cu oamenii, disponibilitatea de promovare a spiritului de echipă, receptivitatea şi fair-play-ul la sugestii şi la obiecţiuni.

Între trăsăturile sale esenţiale trebuie menţionată vocaţia de constructor, de deschizător de drumuri, care nu agreează rutina şi nu se lasă dus de vreme. S-a remarcat drept omul care a indicat direcţia cea bună, prin scopuri şi obiective viabile oricărei acţiuni. A avut harul de a atrage oamenii la împlinirea lor, de a-i face să se simtă părtaşi deopotrivă la iniţierea şi finalizarea unor concepţii şi idei noi.

Stilul său de muncă, dominat de un permanent simţ al noului, puterea şi capacitatea de analiză şi sinteză, sobrietatea şi exigenţa dreaptă l-au impus, cu eleganţă, drept un partener de discuţii gata să participe activ la elaborarea de soluţii.

Prin atitudinea exprimată deschis, franc, a reuşit să ofere militarilor pe care i-a îndrumat, indiferent de semnul de armă pe care l-au avut pe umăr, indiferent de corpul din care au făcut parte, un exemplu demn de urmat, i-a făcut să creadă că totul este posibil. Generalul Nicolae reuşea să-i asculte deopotrivă pe toţi cei care aveau o problemă de rezolvat, fie personală, fie de serviciu. De fiecare dată avea o vorbă bună la dânsul, un sfat încurajator sau un zâmbet care însemna că pentru orice există o soluţie.

Pentru toate acestea vă mulţumim, domnule general, încă o dată! Simbolica "uşă" pe care destinul o închide astăzi, ne lasă pe noi, cei care v-am cunoscut, mai săraci sufleteşte. Veţi rămâne veşnic, domnule general, în inimile noastre, drept un lider apreciat, un camarad de nădejde şi, nu în ultimul rând, un prieten la care ne vom gândi mereu.

...

Vă vom cinsti, iubite comandant, cu respectul şi gratitudinea unor oameni mai săraci la suflet şi mai puţini la număr. Vă vom respecta, cu sentimentul că nu vom reuşi să atingem echilibrul perfect între meserie, pasiune şi devotament, aşa cum visaţi, în rarele momente de reverie pe care vi le permiteaţi.

Cu durere în suflet şi cu inimile cernite suntem alături de familia greu încercată, pe care o asigurăm de toată compasiunea şi sprijinul nostru.

Amintirea neobositului nostru camarad şi prieten, generalul-maior Marinel Nicolae, va dăinui de-a pururi în inimile noastre.

Adio, domnule general!

Dumnezeu să vă aibă în paza şi în suprema Sa ocrotire!

ITINERAR AERONAUTIC ARPIA ÎN REPUBLICA CEHĂ

General (r) Iosif RUS

După o călătorie de 1.400 km efectuată cu autoturismul, timp de două zile de mers până la Praga, cu o oprire de salut la Asociația Aviatorilor din Ungaria, împreună cu căpitan-comandorul (r) Aurelian Cîțoiu, președintele ARPIA, filiala Timișoara, aveam să luăm parte, în zilele de 13 și 14 noiembrie 2008, la două evenimente aeronautice deosebite: Sesiunea de toamnă a Comitetului Director al Parteneriatului European al Asociațiilor Aeronautice (EPAA) și apoi, să fim onorați cu invitația de a participa la activitățile prilejuite de împlinirea a 90 de ani de la înființarea Aviației Militare și a Asociației Aviatorilor din Cehia (Cehoslovacia).

Primul eveniment, Sesiunea EPAA, s-a derulat la Clubul Aviatorilor din Praga și a avut ca ordine de zi: aprobarea unor modificări și completări la Statutul EPAA și la Manualul de Referință (Regulamentul de aplicare); raportul financiar cu cheltuielile efectuate în octombrie 2008 la Simpozionul Aeronautic Internațional de la Paris; discutarea și aprobarea cererii și recomandărilor de primire în EPAA a Asociației Aviatorilor din Olanda; predarea de către Franța și preluarea președinției EPAA pentru 2009 și 2010, de către Germania. În context, au fost semnate unele documente de colaborare cu partenerii din Bulgaria: Protocolul de colaborare, Planul de cooperare în perioada 2009–2014 și Programul vizitei unei delegații din Asociația Aviatorilor din țara vecină, sucursala Plevna în România, la ARPIA, filiala Buzău.

Partea a doua a prezenței delegației ARPIA la Praga a fost motivată de un moment deosebit de semnificativ și a constat în participarea tuturor invitaților EPAA la activitățile prilejuite de aniversarea a 90 de ani de la crearea Aviației Militare (Forțele Aeriene) a Cehiei (Cehoslovaciei). Activitățile au început în dimineața zilei de 14 octombrie sub conducerea colonelului (r) ing. Stanislav Filip, președinte al AARC, cu un ceremonial militar și depuneri de coroane la Monumentul Aviatorilor din Praga. Au fost prezente personalități din Armata Republicii Cehe, din SMFA și din asociațiile veteranilor de război, a cadrelor militare în rezervă și retragere, reprezentanții Asociației Aviatorlor din Cehia și a celor din Slovacia, cetățeni din capitala cehă, o gardă de onoare și fanfara militară.

Semnificația și importanța evenimentului au fost evocate de către colonelul (r) Stanislav Filip și generalul-maior ing. Ladisav Minarik, șeful Statului Major al Forțelor Aeriene din Cehia. Au urmat mesaje de salut din partea colonelului André Geoffroy, președintele EPAA și al organizației aviatorilor francezi – ANORAA, a colonelului ing. Miroslav Grega, președintele Asociației Aviatorilor din Slovacia și al ARPIA, prezentat în limba cehă de colonelul Jiri Macura, membru al Comitetului Director, precum și alte mesaje ale unor organisme naționale din Cehia.

În finalul adunării festive s-au înmânat diplome, decorații, medalii, insigne și plachete unor personalități civile și militare din aviația țării, precum și tuturor invitaților de peste hotare. Pentru dezvoltarea relațiilor aeronautice bilaterale și partenere, precum și pentru măsurile luate în cunoașterea contribuției românilor în afirmarea aeronauticii europene și internaționale, delegația română a oferit, în numele șefului Statului Major al Forțelor Aeriene Române, domnului colonel ing. Stanislav Filip, președintele Asociației Aviatorilor din Cehia, **Diploma și Emblema de Onoare** a Forțelor Aeriene Române.

Generalul (r) Iosif Rus a oferit col. ing. Stanislav Filip, președintele Asociației Aviatorilor din Cehia, Diploma și Emblema de Onoare a Forțelor Aeriene Române

Programul a continuat, după o pauză de prânz, cu o vizită la Muzeul Aviației de la Kbely, situat lângă Praga. Muzeul cuprinde o colecție de peste 300 de avioane și, în plus, motoare, planoare, elicoptere, parașute, echipamente de aviație ș.a. Poate într-un număr viitor vom descrie mai pe larg această instituție denumită Letecké muzeum Kbely.

În perioada 02–04 aprilie 2009, Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă“ a organizat cea de-a XI-a ediție a Sesiunii anuale de comunicări a cercurilor științifice studențești „AFASTUD–2009".

Manifestarea și-a propus și a reușit să reunească studenți atât din instituțiile

Academia Forțelor Aeriene "Henri Coandă"

"AFASTUD – 2009"

Căpitan Cătălin CIOACĂ

militare de învățământ superior, cât și din cele mai importante centre universitare din țară, convinși fiind că implicarea lor în activitatea de cercetare științifică se va constitui într-o binevenită recunoaștere și promovare a valorilor universitare autentice.

La reuniune au fost prezentate și s-au discutat rezultate originale obținute în următoarele arii tematice: științe militare și management; științe umaniste, sociale și politice; științe exacte și inginerești; armament și tehnică militară. Au participat 120 de studenți din instituții universitare militare și civile, precum: Academia Forțelor Navale „Mircea cel Bătrân”, Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu”, Academia Tehnică Militară, Academia Națională de Informații, Universitatea „Transilvania” Brașov, Universitatea „Petrol și Gaze” Ploiești etc.

Lucrările s-au ridicat la un înalt nivel științific, remarcându-se prin originalitate, actualitate și sistematizare, următoarele: „Aspecte legate de utilizarea armelor cu microunde”, autor Iustin ACHIRICESEI – Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă“; „Criterii jurnalistice de selecție și ierarhizare a realității. Corupția ca știre”, autor Georgiana GHERMAN – Academia Națională de Informații; „Analiza valorică în proiectarea produselor”, autor Stelian CERNAT – Universitatea „Transilvania” Brașov.

PILOŢII NU MOR NICIODATĂ, EI DECOLEAZĂ ŞI NU SE MAI ÎNTORC

20 de ani de la ultima decolare a lui DORU DAVIDOVICI (1945-1989)

Alin C. IONESCU

Cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la catastrofa aeriană în care avionul supersonic de vânătoare cu dublă comandă pilotat de către pilotul-scriitor locotenent-colonel av. Doru Davidovici şi locotenentul major Dumitru Petra s-a prăbuşit în proximitatea Bazei 86 Aeriană Feteşti, prăbuşire soldată cu decesul ambilor piloţi, Asociaţia "Aripi Româneşti", cu sprijinul Statului Major al Forţelor Aeriene şi al Muzeului Aviaţiei, a organizat ample manifestări comemorative ale memoriei pilotului-scriitor Doru Davidovici în multiple locaţii din Bucureşti şi din ţară.

În grădinile de piatră, după douăzeci de ani...

Norii cenuşii ai plafonului compact mitraliau Bucureştiul cu picături mărunte şi dese, imprimând oraşului o mină posomorâtă ce-i accentua cenuşiul ce încă-l mai caracterizează.

Apa cerului se cernea ritmic peste grupul de oameni întins pe toată lungimea aleii aviatorilor din Cimitirul Militar Ghencea. Era a doua zi de Paşte, o zi altfel destul de liniştită pentru locul de odihnă veşnică al celor ce-au purtat o viaţă haina militară.

Centrul atenţiei grupului de oameni ascunşi sub umbrele sau înfruntând vitejeşte ploaia, unii mai tineri, alţii mai în vârstă, îl reprezenta un mormânt atipic, ce în loc de cruce avea la căpătâi o piatră sculptată, pe care se putea citi un nume şi sub care era stilizat un avion cu aripă delta, formă cunoscută iubitorilor aviaţiei româneşti şi nu numai. Numele tăiat în piatră era DORU DAVIDOVICI, iar avionul cu aripile avântate spre înapoi era MiG-ul 21.

Ştefan Davidovici, fiul lui Doru Davidovici, şi comandorul Constantin Dobre, comandantul Bazei 86 Aeriană Feteşti

Mormântul atipic acoperit de flori ce creşteau chiar din mijlocul lui, aproape ascunzând ochilor piatra funerară, purta urmele trecerii celor pentru care timpul scurs nu a şters din memorie imaginea celui ce a rămas cunoscut în istorie drept "pilotul-scriitor" Doru Davidovici, florile şi lumânările găsindu-se în număr mare pe suprafaţa locului de odihnă. Chiar dacă ploaia se încăpăţâna să continue să cadă, unele dintre lumânări refuzau să se stingă, ca ţinute în viaţă de o energie stranie. O coroană de flori depusă de reprezentanţi ai Statului Major al Forţelor Aeriene, precum şi două jerbe de flori, una din partea Muzeului Aviaţiei din Bucureşti, iar cealaltă din partea Asociaţiei "Aripi Româneşti", iniţiatorul şi organizatorul activităţilor de comemorare, străjuiau mormântul atipic, invadat de vegetaţie şi scăldat de priviri calde, ce încercau să fixeze în memorie momentul şi să-l păstreze în inimi ca pe o certitudine: **românii ştiu să-şi cinstească valorile...**

Familia pilotului-scriitor, venită din străinătate strict pentru această zi, a păstrat un moment de reculegere, împreună cu toţi cei prezenţi, în amintirea celui ce a fost iubit tată, fiu, soţ... Celor veniţi de departe, printre care Ştefan (fiul), Irina (fiica), Agnes (soţia), li se citea emoţia pe feţe şi li se ghicea tumultul interior în glasuri. Cu ochii umezi şi voci nu prea sigure pe ele au salutat şi mulţumit celor prezenţi, îmbrăţişând vechi prieteni şi cunoştinţe.

Încheierea activităţilor de la Cimitirul Militar Ghencea a dat prilejul unei alte demonstraţii de preţuire şi cinstire a memoriei unui om remarcabil cum a fost Doru, un exemplu pentru noi toţi, şi anume un survol „in memoriam" al unui avion YAK-52 TW, pilotat de către Dan Ştefănescu, membru al formaţiei de înaltă acrobaţie „Iacării Acrobaţi".

La aripa „Bătrânei Doamne"

Ploaia stătuse atunci când am ajuns la Muzeul Aviaţiei din Bucureşti. Norii cenuşii îşi vărsaseră conţinutul, iar acum pluteau nepăsători şi inofensivi.

Comandorul Paul Sandachi, directorul Muzeului Aviaţiei, a deschis oficial activităţile comemorative stabilite pentru această locaţie. După discursul de deschidere al domniei sale, rând pe rând, introduşi de domnul comandor Sandachi, au luat cuvântul pentru a rosti scurte discursuri, domnii **general-maior (r) Dumitru-Dorin Prunariu** şi **general-colonel (r) Iosif Rus**, evocând în cuvinte puţine, dar cuprinzătoare, amintirea **Omului** şi **Pilotului Doru Davidovici**, stârnind un sentiment de emoţie şi căldură în inimile celor prezenţi, ce se citea clar pe feţe şi se ghicea în gesturi. Aplauzele izbucneau după fiecare discurs, întrerupând temporar şirul de fotografii. Intensitatea lor crescândă trăda tumultul interior al tuturor celor prezenţi acolo, în curtea Muzeului Aviaţiei, lângă MiG-ul 21 U-400 cu numărul de bord 1120, cunoscută de toţi cei ce iubesc aripile româneşti drept „Bătrâna Doamnă", aşteptând momentul culminant.

Zona expoziţiei a devenit brusc neîncăpătoare pentru zecile de invitaţi, în timp ce discursul domnului Alexandru Mironov, personalitate binecunoscută tuturor consumatorilor de carte, ştiinţă şi cultură în general, a ţinut imobili invitaţii minute bune în şir. Domnul Mironov ne-a vorbit cu căldură despre cărţile lui Doru, despre impactul lor asupra minţii cititorului, despre modul unic în care el a portretizat Aviaţia Militară Română şi zborul la vânătoare.

Activităţile de la Muzeul Aviaţiei au fost dominate de imaginea lui Ştefan Davidovici, un Doru tânăr cu o privire intensă şi străpungătoare, cu un zâmbet sfios şi cald, ce nu i s-a şters de pe figură pe tot parcursul zilei, imprimându-se în minţile tuturor celor prezenţi, ca un tablou de Ion Ţarălungă.

Acolo, în inima Bărăganului

Am pornit încet, cu ofrandele de flori în braţe, urmându-l pe comandorul Dobre. Grâul

ne ajungea până la jumătatea gambei. Mai toată noaptea trecută plouase, poate chiar şi dimineaţa, aşa că era acoperit de stropi mari de apă. Chiar dacă m-am felicitat în gând pentru inspiraţia de a mă fi încălţat corespunzător pentru această zi, după câteva zeci de metri am început să simt răceala apei intrându-mi cine ştie pe unde în bocanci.

Atunci, în acele momente, călcând apăsat şi oarecum cu grijă între rândurile de grâu tânăr, apa care-mi invadase bocancii conta mult prea puţin, la fel şi pământul ce se aduna pe tălpi, îngreunând mersul, parcă testându-ne hotărârea de a ajunge **acolo**...

Nimeni nu s-a grăbit, nimeni n-a alergat, cu toate că – sunt sigur – toţi am fi vrut să alergăm, să ajungem mai repede acolo, la locul unde aripile de dural ale omului care ne-a sădit aviaţia în suflet s-au frânt, într-o zi de primăvară. Dar nu, toţi ne-am conformat, urmând ritmul impus de paşii comandorului Dobre, cel care deschidea drumul.

Acolo, l-am găsit pe Doru, "risipit pretutindeni"...

O cruce metalică, orientată spre vest, protejată de un gărduleţ mic, toate vopsite în negru. Pe cruce, o bucată de tablă, pe care se puteau citi, scrise cu vopsea albă împrospătată de curând, cuvinte rupte din suflete de piloţi militari, mai săraci cu doi camarazi:

CĂZUŢI LA DATORIE
20.04.1989
LT. COL. DAVIDOVICI D.
LT. MAJ. PETRA D-TRU

Urma trupului dublei 6946, amprenta ei pământească, mai era încă vizibilă, nimic crescând pe locul de unde Doru Davidovici şi Dumitru Petra s-au ridicat la cer...

Am depus în linişte coroana şi jerbele de flori. Erau prea puţine lucruri de spus, iar cele ce (poate) ar fi trebuit a fi spuse refuzau să iasă, oprite undeva, blocate de nodul din gât. E ciudat cum timpul ce trece nu poate şterge anumite lucruri, în timp ce altele dispar într-o clipită. Se simţea acolo, ceva, nedefinit, nedesluşit, un **ceva** aproape material, în timp ce stânjeneala din noi era trădată şi de faptul că stătea în grâu, dincolo de pământul pe care nu creşte nimic, neîndrăznind să zăbovim pe mormântul dublei tragedii...

Doar vântul şuiera, spunând ceva doar de el desluşit. Poate că erau vorbele lui Doru, venite din alt timp; ce păcat că nouă ne lipsea simţul necesar decodării.... Aşa, nu vom şti niciodată...

Au fost clipe atât de lungi trăite **acolo**, de parcă întreaga eternitate s-ar fi condensat şi ar fi picurat în locul acela, udând grâul cel tânăr cu lacrimi mari şi limpezi ca roua dimineţii. Mirosea a timp încremenit, a zbor frânt, a viaţă curmată brutal şi devreme, a flacără stinsă, regret şi vid sufletesc...

La Celula de Alarmă

Pentru ultima parte a activităţilor comemorative programate în ziua de 20 aprilie 2009, Baza 86 Aeriană Feteşti ne-a întâmpinat cu o vreme blândă, cu un soare ce în sfârşit reuşise să se scuture de alaiul de nori mohorâţi şi să-şi arate faţa, încălzind pământul ce purta vizibila amintire a recentelor ploi. Obosit după lupta cu plafonul ce-i interzisese strălucirea, căuta acum spre repaosul apusului.

Doru nu dormea. Scria. Îşi scria şi descria trăirile lui de pilot militar şi de om, drumurile lui prin „cerul păsărilor" şi „pământul reîntoarcerilor", victoriile aeriene şi înfrângerile terestre, viaţa lui, trăită şi spusă. Scria pentru noi toţi, piloţi şi nepiloţi deopotrivă, cunoscători şi necunoscători, în inimile unora menţinând flacăra aprinsă, în timp ce în sufletele altora atâţând acel foc, ce în unii arde până în clipa în care scânteia vieţii părăseşte vremelnicul trup. Scria pentru mine şi pentru tine, cititorule, pentru ca noi să înţelegem ce se petrece acolo sus, în deşertul de gheaţă al stratosferei, în cabina strâmtă şi costumul de suprasarcină incomod şi constrictiv. Ne-a explicat prin fraze savant meşteşugite frumuseţea sălbatică a zborului de vânătoare şi fascinaţia brutală a struniri unui supersonic. Ne-a spus şi ce gust are oxigenul ce te menţine în viaţă acolo sus, şi cum se simte avionul în zbor, acea entitate mecanică ce tremură, respiră, urlă, zboară, suflet mecanic născut din foc şi forţă ce trăieşte un vis în culori vii, ce durează fix cât este hrănit, cu energii şi lichide speciale. Ne-a spus cum e zborul noaptea în furtună, îmbrăţişat şerpeşte de tentaculele nevăzute ale unui monstru aerian pe nume „Cumulonimbus", cu apa stranie a cerului scăldând avionul şi încercând să smulgă flacăra din inima motorului, în timp ce electricitatea statică tesea o trenă de filamente de lumină lichidă, făcând supersonicul să arate ca o pasăre a tunetului născută din furtună şi săltându-l de pe o aripă pe alta, la comanda elementelor dezlănţuite ale naturii. Ne-a spus toate astea şi mai mult de cât atât, cititorule, dar am ştiut noi a înţelege? Am putut noi oare reprinde şi păstra esenţa celor scrise de el în nopţile lungi, descântate de vântul nebun de Bărăgan?

Domnul comandor Constantin Dobre, comandantul Bazei 86 Aeriană, ne aştepta la „Casa NATO", clădirea desemnată să găzduiască o parte din activităţile programate aici. A rezistat cu stoicism asaltului celor prezenţi, răspunzând cu calm şi deschidere întrebărilor celor ce doreau să afle cât ceva despre acest legendar loc unde unii dintre ei intraseră cu această ocazie pentru prima oară. Unul dintre primele lucruri pe care le-am aflat de la dânsul a fost chiar numele bazei aeriene, Feteşti, iar nu Borcea, aşa cum ştiam toţi. Domnul comandor Dobre ne-a ţinut apoi o lecţie de istorie a Bazei 86 Aeriană, începând cu denumirile istorice ale aerodromului (Cocargeaua, Bărăganu, Borcea), până la comandanţi şi personalităţi reprezentative ce au trăit şi zburat aici.

Conform programului, am fost poftiţi în sala de proiecţie, unde am vizionat "Scuturi argintii", filmul de scurtmetraj făcut după un scenariu de Doru, apoi alte câteva clipuri compilate din filmări executate de-a lungul anilor la Baza 86 Aeriană, în special de către domnul **maistru militar (r) Aurel Ivana,** cel care a investit mult suflet şi energie pentru ca imagini ale acelor memorabile vremuri să ajungă până la noi, motiv pentru care îi mulţumim respectuos pe această cale! Toţi am urmărit cu atenţie înregistrările, unii dintre noi cu inima grea, din motive doar de noi ştiute...

Expoziţia de carte şi fotografii Doru Davidovici ne-a întâmpinat şi ne-a ţinut companie, fiind admirată cu interes şi comentată intens de către cei prezenţi. Toate cărţile scrise de el la un loc, precum şi fotografii reprezentându-l pe Doru în diferite momente ale vieţii şi activităţii lui, au produs o vie emoţie printre invitaţi, la cele văzute adăugându-se ideea că se aflau în locul unde el a trăit şi a zburat o viaţă întreagă, îndeajuns pentru a imprima o aură specială momentului.

Familia regretatului pilot-scriitor şi-a făcut apariţia dinspre celula de alarmă, venind în pas domol spre linia de avioane unde ne aflam. Brusc, dubla 327 şi-a pierdut rolul de vedetă, acum toţi urmărind cu atenţie întâlnirea.

"Trei-doi-şapte..." a şoptit zâmbind cald Ştefan Davidovici, iar ochii i-au căpătat o strălucire umedă...

După ce a strâns mâna domnului comandor Dobre, a dat curs invitaţiei acestuia de a se apropia de dublă şi de a urca la bord. Felul în care mângâia bătrânul supersonic, ţinându-şi ambele palme pe fuzelajul anterior, imediat lângă numărul de bord, lângă "numele" dublei, ne-a mişcat profund pe toţi cei prezenţi. În mintea mea, imaginea lui Ştefan Davidovici mângâind cu gesturi prieteneşti dubla 327 se suprapunea peste una dintre fotografiile din expoziţie, ce-l înfăţişa pe Nea Ion Ţarălungă făcând exact acelaşi gest, şi tot dublei 327: un arc peste timp... Acelaşi decor, acelaşi avion, oameni diferiţi, dar interconectaţi prin fire invizibile...

"Vreau să spun doar atât: această clădire, aceşti pereţi, sunt chiar sufletul lui Doru!... Vă mulţumesc!"

Emoții în cadență de tragere

Articolul ce urmează trebuia să reflecte una din activitățile cele mai importante din complexitatea mecanismului numit zbor. O parte din această misiune cu care piloții se întâlnesc atât de rar, încât devine atât un spectacol, cât și un apanaj al mândriei devenirii profesionale: executarea de zbor cu misiuni de bombardament cu muniție reală. Emoțiile sunt mult mai mari, iar reușita înaltă.

Descrierea unui astfel de eveniment, aureolat de felicitările comandantului Forțelor Aeriene, ar fi fost, mai mult ca sigur, prezentat cu răceala jurnalistului participant colateral. În schimb, am ales să aducem în prim-plan gândurile și cuvintele celor direct implicați, mai exact ale celui care pe noi ne-a convins imediat de faptul că am ales soluția optimă, **căpitanul Daniel Patriche**.

CU OCHII RIDICAȚI SPRE CER

Căpitan Daniel PATRICHE

Nu consider un motiv foarte întemeiat să se scrie un articol special despre cum am nimerit eu o țintă... Putea fi oricare alt coleg de-al meu. Și chiar știu sigur că am colegi în baza asta, care ar fi tras foarte bine în poligon, piloți extraordinari, fără să exagerez, dar care nu mai au șansa asta, deși cumplit de tineri, șansa de a zbura mai mult, șansa de a dovedi ce pot. Asta dacă 30 ore într-un an e mult...

Și știți ceva? Nu e drept față de ei, față de cei pe care îi găsesc mereu la sală, când mă întorc de la zbor. Le văd ochii triști de dor de zbor, dar chinuindu-se să ascundă asta, piloți foarte tineri și capabili, care trăiesc zborul din amintiri. Nu e drept să încep eu să descriu cum am zburat și ce "am simțit" când am apăsat butonul de lansare.

Înțeleg perfect situația financiară actuală și nu acuz pe nimeni, dar eu nu aș putea să mă uit în ochii unui pilot căruia i s-a redus planul de zbor la 10 ore pe an, care nu s-a mai urcat de săptămâni bune în avion și să-i povestesc cum zboară MiG-ul în picaj spre țintă cu rachete reale acroșate sub planuri.

Mi se pare un scop în sine, un țel de atins, pentru asta ne antrenăm, la urma urmei, pentru asta căutăm cu disperare acea contopire cu fierul ăsta de dural, plin de viață, cum spunea Doru Davidovici, în cărțile rupte de atâta citit prin anii de liceu militar... contopire care apare destul de rar și pentru momente echivalente clipei... și numai dacă ai o anumită stare de spirit. A, și bineînțeles, o condiție esențială e să și zbori. E ca în bancul acela cu individul care se ruga să câștige la loto, dar el uita să joace...

Trebuie să lovești ținta. E foarte simplu, la urma urmei. Dar cel mai important e să te întorci întreg la persoanele pentru care însemni ceva și care te așteaptă cu frică până aterizezi. Pentru ele nu contează prea mult dacă ești un pilot bun sau nu. De fapt, nu contează asta deloc, deoarece nu pentru asta te iubesc.

Da, recunosc, e un motiv de bucurie să fii sunat personal de un general să te felicite pentru un zbor reușit. Îmi dă încredere în mine. Nu mândrie, ci încredere.

Însă sunt piloți care fac lucruri cu adevărat extraordinare și nu numai piloți, lucruri despre care merită să se vorbească.

Piloți care aduc acasă avioane "bolnave", care practic n-ar mai trebui să zboare, dar zboară... Piloți care participă la misiuni comune și care storc tot ce se poate din avioanele astea, duse la limită, peste limitele lor câteodată, ca să facă față cerințelor actuale, riscând enorm. Mecanici care îndură cu stoicism arșița verii sau gerul aspru al iernii pentru ca noi să zburăm. Care fac adevărate minuni pentru ca noi să ne urcăm în avioane și să ne simțim în siguranță după ce se închide cupola cabinei și decolăm în noi înșine... Îi văd cum se uită după avionul pe care tocmai l-au dat la zbor, îl urmăresc lung cu privirea după decolare. Nu e poezie ieftină, e o privire plină de grijă. Nu i-am întrebat niciodată, dar așa cred. Sunt niște oameni fantastici. Duri și sufletiști în același timp.

Pentru mine, zborul cu MiG-ul 21, fie el și LanceR, e un motiv de mândrie personală, dar strict față de mine însumi. Îmi dă un fel de încredere în forțele mele. Mă face să cred că pot să trec peste orice în viață... am zburat! Și înclin să cred că e la fel pentru toți cei care-l zboară. Sau l-au zburat.

Eu privesc fiecare zbor ca fiind ultimul. O fi bine sau nu, așa m-am obișnuit. Trebuie să fii pregătit pentru absolut orice. Și încerc să storc cât mai mult din fiecare oră de zbor.

Și dați-mi voie să vă mai spun ceva. Nu numai piloților le e dor de zbor. Sunt oameni care au fost legați într-un fel sau altul de activitatea de zbor, au participat la desfășurarea lui și, printr-un concurs de împrejurări, trebuie să stea acum departe...

Leonardo da Vinci spunea că odată ce ai încercat zborul, vei păși întotdeauna pe pământ cu ochii ridicați spre cer, acolo unde ai fost și vei dori mereu să te întorci..."

Comentariul nostru este de prisos. Putem, doar, să rezonăm sau nu acestor emoții, putem să fim indiferenți sau nu, putem să fim oameni înaintea militarului sau invers. Oricum am opta, ne vom simți mult mai aproape...

O altfel de joacă!

Căpitan Mircea Barac

La mijlocul lui florar, într-o zi însorită de weekend, un grup de 35 de elevi de clasa I de la Şcoala 146 I.G. Duca din Bucureşti au fost oaspeţii aviatorilor militari. Concretizarea iniţiativei doamnei directoare **Doina Antoaneta Uţă** de a oferi copiilor o perspectivă asupra aviaţiei, încă de la această vârstă, a fost posibilă datorită sprijinului necondiţionat oferit de chiar liderul Forţelor Aeriene, **generalul-maior dr. Ion-Aurel Stanciu.**

Însoţiţi de învăţătoarele **Ana Maria Tudor** şi **Angela Cerbu**, precum şi de profesorii de sport şi religie, cei 35 de micuţi curioşi au luat cu asalt întâi aeronavele Bazei 90 Transport Aerian. Aici au aflat de la cadrele militare prezente câteva din tainele păsărilor de oţel. Copiii au descoperit astfel că avioanele nu se împart doar în avioane civile şi militare, ci există mai multe tipuri de ierarhizări, de exemplu în funcţie de destinaţie (transport, luptă etc.) sau de viteză (subsonice sau supersonice).

Copleşiţi de imensitatea calei Herculesului şi fascinaţi de multitudinea butoanelor colorate din cabine, prichindeii au prins "aripi" în fuga de la o aeronavă la alta. Vizita nu s-a încheiat decât în momentul în care micuţilor li s-a promis că la următoarea destinaţie vor putea vedea mai multe avioane, dar şi rachete, tunuri sau staţii de radiolocaţie.

La Muzeul Aviaţiei, aşteptările copiilor au fost răsplătite cu o incursiune de poveste în istoria avioanelor, o poveste în care s-au implicat cu forţa unei imaginaţii greu de anticipat pentru această vârstă. Au descoperit concepte şi cuvinte noi, cum ar fi: tren de aterizare, cocardă, ajutaj, cockpit, însă au şi surprins prin cunoştinţe, în momentul în care au putut explica diferenţa dintre un monoplan şi un biplan ori au recunoscut destinaţia unui indicator de observare circulară. "Acolo se văd avioanele, pe radar", a exclamat Ştefăniţă, de parcă ar fi zărit o jucărie familiară. Lui Vlăduţ i-au plăcut roţile de la avionul lui Vuia. "Parcă ar fi de bicicletă", a remarcat cu spirit de observaţie Vlăduţ. Andreei i-au plăcut rachetele, deoarece "zboară mai repede", iar Carolina ne-a explicat că deşi bunicul i-a mai arătat un elicopter când era "mai mică", încă nu s-a hotărât ce meserie va alege când o să fie mare, deoarece "asta este o decizie foarte dificilă şi trebuie să mă gândesc bine"! În schimb, Lora ar dori să piloteze un avion de transport.

Nu ştim dacă ziua petrecută printre avioane de aceşti copii va acţiona, în timp, precum un resort interior ce îi va determina să aleagă o carieră în domeniul aviaţiei. Interesul dovedit pe parcursul vizitei şi întrebările născocite de curiozitatea specifică vârstei sunt semne bune că viitorul va fi pe mâini bune!

FORȚELE AERIENE ROMÂNE